Milliyet
ÇOCUK
1 Ağustos 1977 ● Sayı 28 ● 5 lira

BU SAYIDA

ÇİZGİLERLE BİR KLASİK ROMANIN TAMAMI

DAVID COPPERFIELD

DERGİMİZİ 385 KURUŞA ALMAK İSTER MİYDİNİZ?

Abone koşulları:
Yıllık (52 sayı) 200 lira
6 aylık (26 sayı) 100 lira

ABONE OLMANIN YARARLARI

Dergimiz aboneleri her sayıyı yaklaşık 385 kuruşa edinmiş olurlar. Ayrıca, her sayı hiç aksamadan zarf içinde kendilerine postayla ulaşır.

NASIL ABONE OLACAKSINIZ?

Dergimize abone olmanın iki yolu var:

1) Türkiye'nin herhangi bir yerindeki bir İş Bankası şubesine gideceksiniz. Abone ücretini İş Bankası Cağaloğlu Şubesi 150 numaralı hesaba yatırmak istediğinizi söyleyecek, ücreti yatırınca bir makbuz alacaksınız.
2) Ya da, abone tutarını posta havalesiyle aşağıdaki adrese göndereceksiniz:

MİLLİYET GAZETESİ
Satış Servisi
Cağaloğlu
İSTANBUL

BİLGİ VERMENİZ YARARLI OLUR

Abone tutarını gönderdikten sonra, yukarıdaki adrese mektupla bilgi vermeniz yararlı olacaktır. Böylece, abone işleminiz çok kısa sürede tamamlanacak ve her hafta derginiz adresinize gönderilecektir.

EKSİK SAYILARINIZ

"MİLLİYET ÇOCUK DERGİSİ" kolleksiyonu, her zaman başvurabileceğiniz bir kültür, bilgi ve sanat hazinesidir. Eksik sayılarınızı tamamlayabilirsiniz. Bunun için, yukarıdaki adrese istediğiniz sayıların numaralarını bildirmek ve her sayı için 5 liralık posta pulu göndermek yeterlidir.

Milliyet
ÇOCUK
DERGİSİ

Pazartesi günleri yayımlanır

1977 / Sayı 28

Sahibi
Milliyet Gazetecilik A.Ş.
adına
ERCÜMENT KARACAN

Genel Yayın Müdürü
ABDİ İPEKÇİ

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
ÜLKÜ TAMER

Teknik Yönetmen
EDİP ALŞAR

Milliyet Yayın Ltd. Şti.
tarafından hazırlanmıştır
Milliyet Ofset Tesislerinde
basılmıştır.
1 Ağustos 1977

Adres
Milliyet Çocuk Dergisi
Milliyet Yayınları
Basın Sarayı
Cağaloğlu - İstanbul

Abone koşulları
Yıllık: 200 TL.
Altı aylık : 100 TL.
Yurt dışı
Yıllık: 350 TL.
Yurt dışı için uçak farkı
her ülkeye göre değişir

Ön kapak
DAVID
COPPERFIELD

Arka kapak
İTALYA

BİZDEN SİZE

Bu sayımızın ortasında, Charles Dickens'in "David Copperfield" klâsiğini bulacaksınız, sevgili okurlar. Dickens'i artık hepiniz tanıyorsunuz. Sizlere onun "Oliver Twist" ve "Büyük Umutlar" adlı yapıtlarını çizgi-roman biçiminde sunmuştuk. "David Copperfield"i de en az onlar kadar seveceğinize inanıyoruz. İleride size Dickens'in başka romanlarını da vereceğiz.

Geçen sayılarda bir önerimiz olmuştu. "Dergideki klâsik çizgi-romanları boyama sayfaları olarak da kullanabilirsiniz," demiştik. Aslında bir okurumuzun önerisiydi bu. Benim-sendiğini görerek seviniyoruz. Bazı okurlarımız, bize yazdıkları mektuplarda, "Artık 30 boyama sayfamız var. Dilediğimiz gibi boyuyoruz," diyorlar. İstanbul'daki bazı okurlarımız da boyadıkları dergileri getirip bize gösteriyorlar.

Bu sayımızın öyküsü Halil Şahan'dan. Seveceğinizi umduğumuz "Kaçak" öyküsünün yazarı kendini kısaca şöyle anlatıyor: "1945 yılında Balıkesir'in küçük bir köyünde doğdum. Parasız yatılı okuyarak ortaokul öğretmeni oldum. 13 yıldan beri yurdun türlü yerlerinde öğretmenlik yapmaktayım. Türkiye'de yayımlanan dergilerin bazılarında eleştiri yazılarım çıktı. Bir yıldan beri halk masallarını kendime göre bir yorumla yeni baştan yazma uğraşı içindeyim." Halil Şahan'ın Manisa'da, Hacırahmanlı köyünde öğretmen olduğunu ekleyelim.

Biliyorsunuz, geçen hafta Müjdat Gezen'e bir sürpriz yapmış ve Aptal Hamdi'nin getirdiği bir masalı yayımlamıştık. Müjdat ağabey, derginin o sayısını yanımızda gördü. Önce şaşırdı, sonra katıla katıla güldü. "Ben o Hamdi'nin kulağını çekeyim de görsün gününü," dedi. "Benden habersiz neler yapıyor..." Sonra, bu küçük sürprizi için, Aptal Hamdi'ye bir dolmakalem armağan etti.

"Yüzme Öğreniyoruz" dizimiz bu hafta sona eriyor. Gelecek sayıda yine sporla ilgili bir başka diziye başlayacağız. Bu arada, ne gibi spor dizileri istediğinizi bize bildirirseniz seviniriz. Dergimizde hangi sporlardan söz edelim?

25. sayımızda Leonardo da Vinci'nin bazı hayvan masallarını yayımlamıştık. Bu sayımızın 54. sayfasında ünlü sanatçının bir kaç masalını daha okuyacaksınız.

Geçenlerde Milliyet Yayınları arasında bir kitap çıktı: İsmail Sivri'nin yazdığı "Nasrettin Hoca". Çocuk kitapları dizisinde yer alan bu yapıtta Nasrettin Hoca'nın çocukluğu anlatılıyor. Kitabı almamış okurlarımız için bir bölümü 60. ve 61. sayfalarımızda yayımlıyoruz. Yukarıda fotoğrafını sunduğumuz değerli yazarımız İsmail Sivri başka kitaplar da hazırlıyor.

Larry Yuma'nın serüveni bu sayıda sona eriyor. Gelecek hafta onun başka bir serüvenini yayımlamaya başlayacağız. Totoş'la arkadaşları da sırada bekliyorlar. Pek yakında bizimle olacaklar.

Haftaya buluşmak üzere, hepinize güzel günler dileriz.

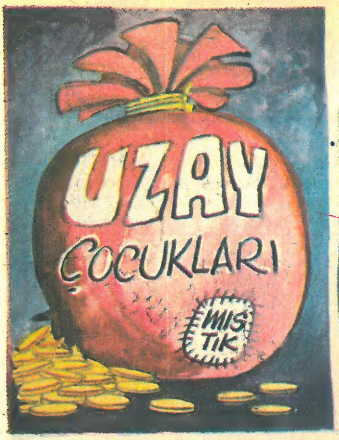
UZAY
ÇOCUKLARI
MIŞ TIK

YÜZYILLAR GEÇİYOR, GEZEGENİN YAŞAM KOŞULLARI DEĞİŞİYOR AMA İNSANLARIN PARLAK MADEN TUTKUSU DEĞİŞMİYORDU...

BU SON MODEL ARAÇ YERALTINDAKİ DEĞERLİ MADENLERİ BULUYOR...

İŞTE, BURADA ÇOK VAR!
HEMEN ÇIKARALIM...

ALTIN!.. ALTIN!..
ZENGİN OLDUK!..

AAA! BURAYI BİZDEN ÖNCE BULMUŞLAR!
YAŞASIN! ALTINA BOĞULACAĞIZ!..

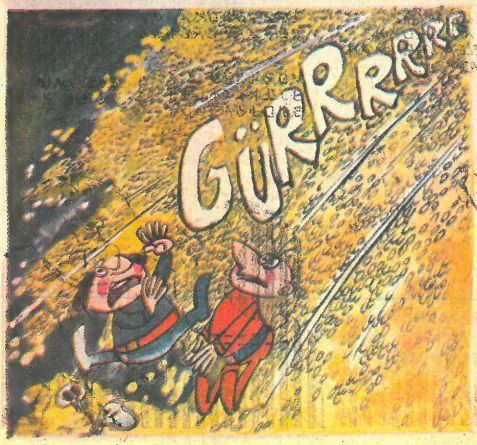
GÜRRRR!!

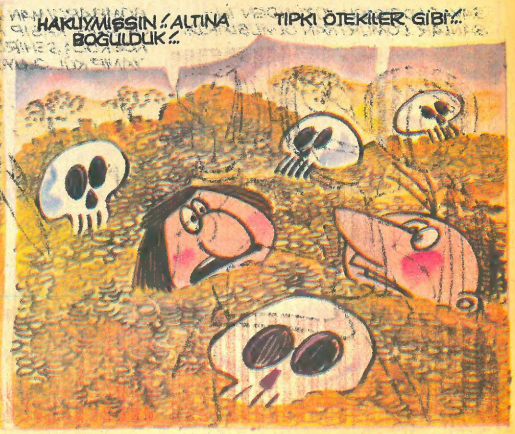
HAKLIYMIŞSIN! ALTINA BOĞULDUK...
TIPKI ÖTEKİLER GİBİ...

HER YERDE DEFİNE ARAYICILARI DOLAŞIYORDU...

DEFİNE BURADA, KAZAYIM..

ÜLKELER BİRİBİRLERİNİN ALTINLARINA SAHİP OLMAK İÇİN SÜREKLİ SAVAŞIYORLARDI...

SAVAŞ KORKUSU YÜZÜNDEN İNSANLAR SOMURTKAN OLMUŞLARDI..

BOMBARDIMAN UÇAKLARI ORTALIĞI KASIP KAVURUYOR KOSKOCA ŞEHİRLER BİR ANDA YANIP KÜL OLUYORDU...

BAZI BÜYÜK ADAMLAR ÇARELER ARIYORLARDI...

MORALLERİ ÇOK BOZUK.. ONLARI GÜLDÜRMELİYİZ..

EVET AMA NASIL ?

SULULUK YAPARAK, DOSTUM !..

SULULUK !..

BU KARARDAN SONRA GEZEGENDE SULULUK MODASI BAŞLADI...

ÇOK KOMİK BİR KADIN ! GELENİN GİDENİN BAŞINA SU DÖKER !..

SENİ BİR GÜZEL ISLATAYIM DA GÖR !..

HAH, HAY !.. ADAM ÖYLE ISLATILMAZ, BÖYLE ISLATILIR !..

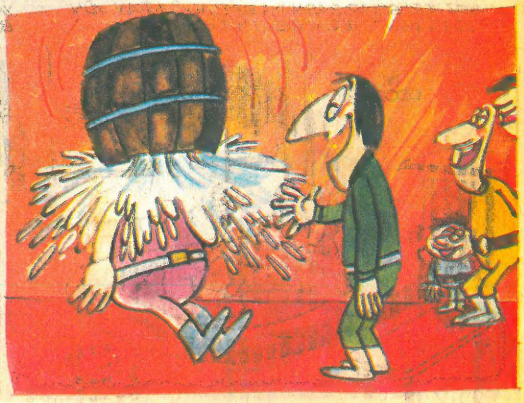

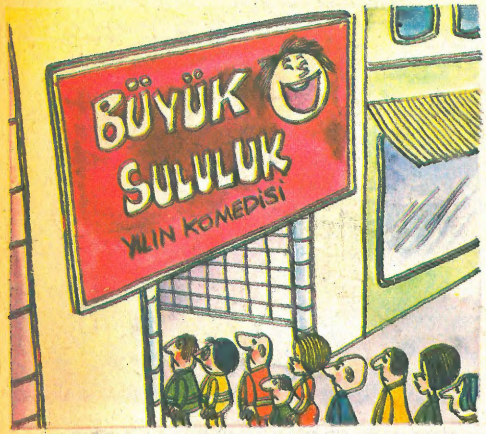

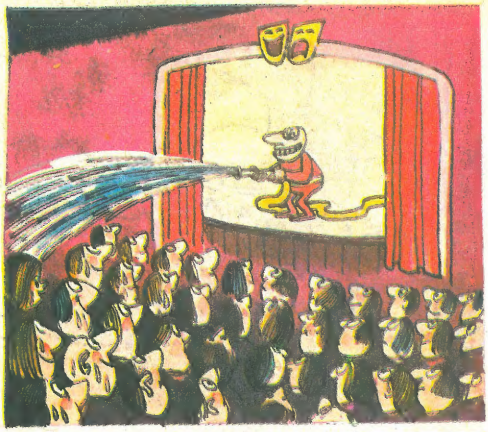

SULULUK İLLETİ ÖYLESİNE ALDI YÜRÜDÜ Kİ; HERKES NEZLE, ROMATİZMA OLDU...

HAY ALLAH!.. SULAR AKMIYOR!..

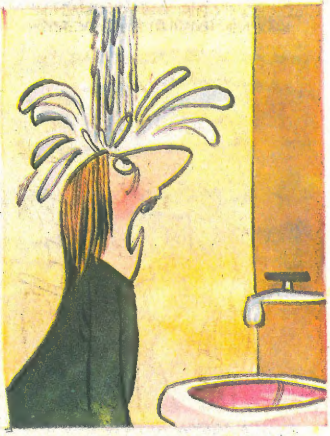

HER YERİ SULAR BASMAYA BAŞLADIĞINDAN, YÜN YATAKLARIN YERİNİ DENİZ YATAKLARI ALDI...

YAŞAM GİTTİKÇE DEĞİŞİYOR. PENCERE ALTLARINDA, BALKONLARDA CAN SİMİTLERİ ASILIYORDU...

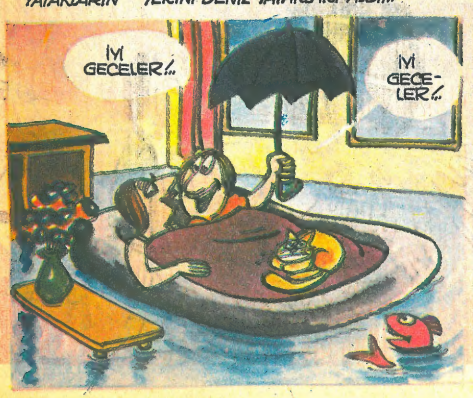

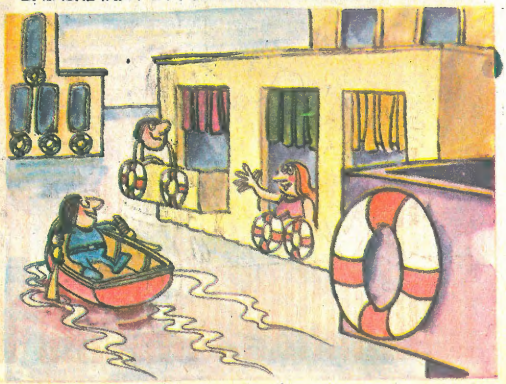

CADDELERDE PARK ETMİŞ OTOMOBİLLERİN YERİNİ...

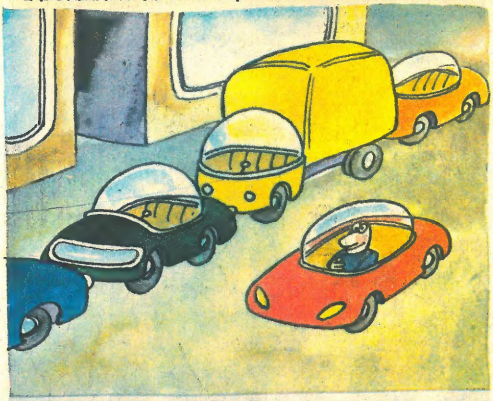

... DENİZ TAŞITLARI ALDI...

SONUNDA İŞ ÇIĞRINDAN ÇIKTI.. AKIL ALMAZ GÜÇTEKİ SİLÂHLAR BİR YANDAN BUZ DAĞLARINI ERİTİRKEN; ÖTE YANDAN KARALARI ÇÖKERTTİ.. ERİYEN BUZ DAĞLARININ SULARI KITALARI ÖRTTÜ.. GEZEGENİN COĞRAFYASI VE İKLİMİ DEĞİŞTİ...

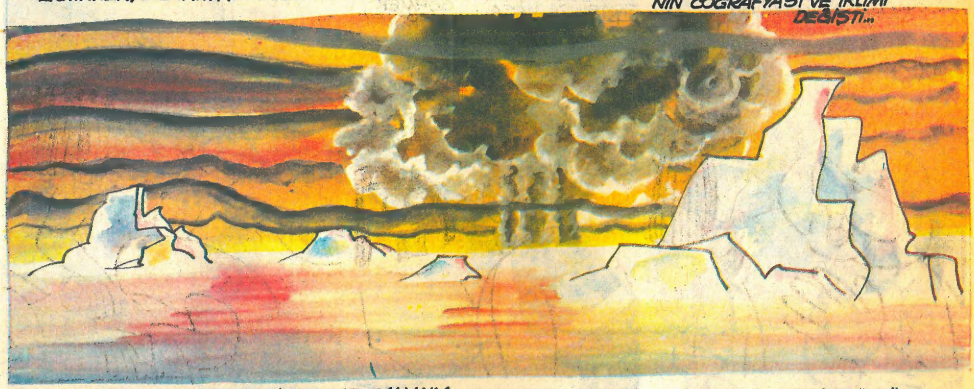

SAVAŞLARDAN ARTA KALAN İNSANLAR, ZAMANLA YENİ YAŞAM KOŞULLARINA UYDULAR.. ARTIK SUYUN İÇİNDE SOLUYORLARDI...

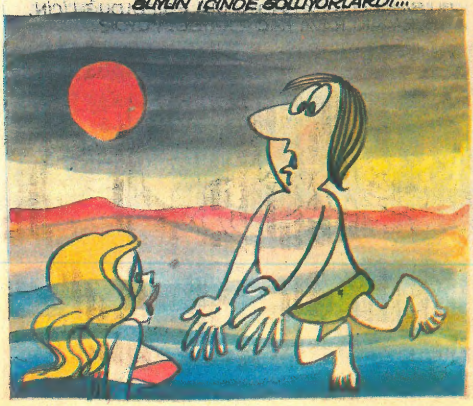

VE YAŞAM, BAŞLADIĞI YERE, SUYA DÖNDÜ.. YÜZYILLARDAN BERİ, SAVAŞSIZ GÜRÜLTÜSÜZ BU SULU DÜNYADA YAŞAYIP GİDİYORUZ...

İYİ AMA DOSTUM, SİZ İNSANDAN ÇOK FOK'A BENZİYORSUNUZ!..

HAKLISINIZ!.. DEDELERİM FOK TÜRÜNDENDİ.. İNSANLAR SAVAŞARAK ZEKÂCA GERİLERKEN, BİZLER GELİŞTİK, AKILLANDIK!..

BURADA HERKES DOSTTUR.. KİMSE KİMSEYİ İNCİTMEZ...

YA BU BALIK TUTAN ADAM?

OOO!.. YALNIZCA BİR ŞAKA!.. OLTANIN UCUNDA İĞNE YOK.. YALNIZCA BİR ŞAKA BU...

GEZEGENİN DİBİNDE, SAVAŞ SIRASINDA MAĞARALARA SIĞINMIŞ CANLILAR VAR!..

ONLARI GÖRMEK İSTERDİM!

GELİN GÖSTEREYİM.. BURAYA YAKINDIR..

İŞTE, SU YARIKTAN GİRİLİYOR!.. BİR ATOM PATLAMASIYLA DİBE ÇÖKMÜŞ!.. SAĞ KALANLAR NESİLLERİNİ SÜRDÜRMÜŞLER.. AMA ZAMANLA İLKELLEŞMİŞLER!..

BU TÜNELİN SONUNDA ONLARI GÖRECEKSİNİZ.. SU BASINCI, HAVA BASINCIYLA EŞİT OLDUĞU İÇİN, BURADAKİ HAVA KAÇIP KAYBOLMUYOR!..

Devam edecek

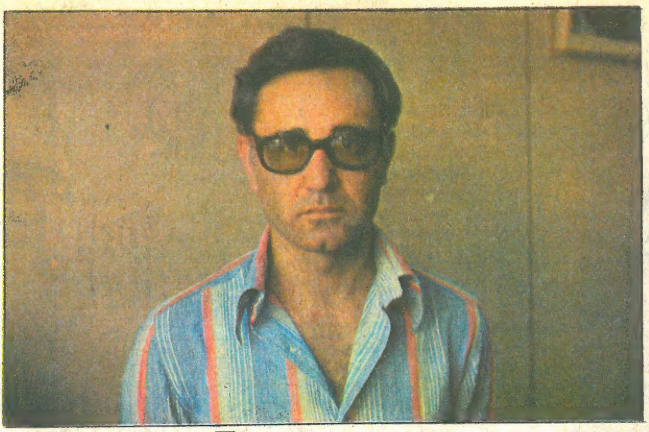

HALİL SAHAN

kaçak

Barışlar iki yıl önce, babasının görevi gereği kentin yirmi kilometre kuzey - doğusundaki büyükçe bir köye taşınmışlardı. Barış o zaman üç yaşındaydı; kardeşi Ulaş da henüz doğmamıştı.

Köy geniş bir ovanın kuzeyinde, yassı bir tepenin yamacında kurulmuştu. Toprakları bitekti, ama insanlarının çoğunluğu yoksuldu.

Kardeşi Ulaş doğmadan önce, Barış hem annesini, hem babasını pek çok seviyor; kasnaklı uçurtmaya binip yıldızlara gitmeyi kurmuyordu. Babası, bir gün çayevinde Yusuf amcayla altmışaltı oynamağa daldırmış, o yüzden geç kalmıştı. Barış, ansızın bir çığlık atarak kardeşi Ulaş'ı uyandırdı. Annesi de onu kolundan tutup bahçeye attı. Barış'ın annesi, kocaman çakır gözleri olan güzel bir kadındı. Oğlunu çok seviyordu, ama kökleşip kalır korkusuyla özürlerini bağışlamıyordu hiç.

Her yan karanlıktı.

Annesine :

— Bir daha yapmayacağım, kardeşimi uyandırmıyacağım, diye ağlayarak yalvardı ama kapıyı açtıramadı.

Annesi :

— Baban gelinceye değin kal orda da aklın başına gelsin, dedi.

Beklemekten başka umarının olmadığını anlayınca basamağa oturdu. Biriket duvara doğru bakamıyordu, gözlerini gökyüzüne çevirdi. Binlerce fener ışıldıyordu. Bunları kim asmış olabilirdi oraya? Evden dışarı atıldığını, üstelik biriket duvarın ardındaki yedi başlı devi bile unuttu gitti. Babasının sokak kapısını açtığını da duymadı.

— Kim asıyor geceleri bu fenerleri gökyüzüne? diye sordu babasına.

Çok düşünen, az konuşan genç bir adamdı babası.

— Onlar fener değil, dünyamız gibi dünyalardır, dedi kısaca.

Belki de cayabilirdi Barış, kasnaklı uçurtmayla yıldızlara gitmekten. Ama bırakmıyorlardı çokbilmiş büyükler. Kardeşi Ulaş'ın dünyaya gelişini neden göstererek :

— Artık senin pabucun dama atıldı, deyip duruyorlardı. O da kesinlikle kafasına koydu yıldızlardan birine çıkmayı.

Kışın bahara dönüştüğü günlerden birinde, Barışlara kentten, Nedime teyzesiyle Mustafa amcası ve dokuz yaşındaki oğulları Tufan konuk geldiler. Günlük güneşlikti; Barış'la Tufan sokağa çıkıp oynamak istediler ama anneleri "üstlerini başlarını kirletirler" gerekçesiyle izin vermediler.

Kadınlar, saçların biçiminden, eteklerin boyundan, tanıdıkları bir bayanın yeni evindeki mutfağın genişliğinden konuşuyorlar, erkekler ise ülke ve dünya sorunlarının çözüm yollarını tartışıyorlardı. Barış'la Tufan yavaşça, kaşla göz arasında sıvıştılar.

Uzaktan çocuk sesleri geliyordu.

Tufan :

— Ben apartmanda çok sıkılıyorum, biraz dolaşalım, dedi.

— Sövme öğrenmeyeyim diye beni de salmıyorlar sokağa hiç, dolaşalım, dedi Barış da.

Koşa koşa iki sokak, on ev boyu gidip köyün dışına çıktılar. Bir de ne görsünler? Geniş bir çayırlıkta bir yığın çocuk türlü oyunlar oynamıyorlar mı? Hemen aralarına karışıp akşamı ettiler.

Akşam Tufan'a yıldızlara gitmek istediğini açtı Barış.

Tufan da:

— Haftaya babanla kent pazarına gel, ben sana uçurtma için gerekenleri alıveririm. Baban getirmek istemezse ağlarsın, o zaman getirir, dedi.

Nitekim ayakbağı olur diye götürmek istemedi babası Barış'ı. Ama annesi :

— Al götür şunu, bir güncük olsun dinleneyim, deyince razı oldu.

Tren vaktinden yarım saat önce duraktaydılar. Pazara gitmekte olan başkaları da vardı durakta. Yüzü güneş yanığı, yağlı şapkalı, kır bıyıklı bir köylü amca :

— Bak sen şuna, büyümüş de babasıyla pazara gidiyor, diyerek saçlarını okşadı Barış'ın. Öteki amcalar da sevdiler Barış'ı pazara gidiyor diye. (Pazara gitmesi başkaları için de mi iyi bir şeydi acaba?) İki oğlunun da evden kaçtığı söylenen, yakasız gömlek giymiş bir amca da bu devrin çocuklarının hep hayırsız olduklarını, türlü güçlüklerle büyütüldükleri halde babalarına saygı göstermediklerini anlattı oradakilere. Neşeli neşeli gülen ve saçları erken ağarmışa benzeyen Atatürk İlkokulu müdürü Şerif Ali Bey de pazara gidenler arasındaydı.

– Pazardan ne alınacak bakalım sana? dedi Barış'a.

– Uçurtma kâğıdı, dedi Barış.

– Ooo!

Şerif Ali Bey, Barış'ın babasına:

– Kendileri büyüdükçe yükleri de büyüyor bunların; üç çocuk iflâhını söktü benim azizim, dedi saçlarını göstererek.

Geniş ve yumuşak koltukları vardı trenin. Yer bulmak için epeyce gezinmek zorunda kaldılar. Sonunda, ikisi de mavi gözlü, sarı saçlı iki kız çocukları olan bir ana-babanın karşılarına oturdular. Kızlardan biri Barış'ın yaşıtı, biri ise Barış'tan küçüktü. Yaşıtı olan mavi gözlü, sarı saçlı kız, mavi gözlerini kırpmadan Barış'a bakmaya başladı. Küçüğü ise burnunu çekip duruyordu annesinin kucağında.

Adam Barış'ı göstererek :

– Kaç yaşında? diye sordu babasına.

– İki ay sonra beşi dolduracak, dedi Barış'ın babası.

Adam :

– Tek mi?, dedi bu kez de.

– Bir tane daha var.

– O da erkek mi ?

– Evet.

Mavi gözlü, sarı saçlı kızların annesi yüzünü ekşiterek pencereye doğru döndü. Tarlalarda insan kımıltıları vardı.

Uzun süre mavi gözlerini kırpmadan baktıktan sonra :

– Benim adım Işılay; seninki ne? dedi yaşıtı olan mavi gözlü, sarı saçlı kız Barış'a.

Barış, adıyla birlikte nereye gitmekte olduğunu da söyledi.

– Sen nereye gidiyorsun Işılay? dedi sonra.

– Anneanneme, dedi Işılay. Anneannesinin onu çok sevdiğini, ona kazak ördüğünü, gezmeye götürdüğünü, dondurma bile yedirdiğini anlattı. Barış da kasnaklı uçurtmayla yıldızlara gitmek istediğini anlatacaktı ama hem babasından çekindi, hem de yolculukları bitivermişti.

Kent pazarından döndükten iki gün sonra, akşamüstü, poyraz esmeye başladığında Barış, kasnaklı uçurtmasını alıp köyün dışındaki çayırlığa gitti. Uçurtması çok güzel uçuyordu.

Çocuklar :

– Bununla akşamyıldızına bile gidilebilir, dediler.

Güneş tepelere kavuşmuş, çocuklar birer birer evlerine dağılmışlardı. Barış akşamyıldızının görünmesini bekliyordu. Ayrıca poyrazında iyice güçlenmesi gerekti. İstediği ancak karanlık koyulaşınca gerçekleşti.

Önce misinayı beline bağladı, sonra:

– Yüksel artık kasnaklı uçurtmam, al götür beni akşamyıldızına! diye bağırdı. (Gerçi bağırdığını duyan olmadı, ama Barış sonradan bu olayı anlatırken bağırdım diye direndi.)

Kasnaklı uçurtma hızla yükselmeye başladı. Evler birer nokta gibi görünür olmuştu. Birden appacık bir bulut yığınına takıldılar.

– Bırak da geçelim, yolumuz uzak, dedi Barış.

– Yolun bundan sonrası çok tehlikeli, üstelik akşamyıldızında birlikte yaşanacak insanlar da yok, dedi appacık bulut yığını.

– Annem babam beni eskisi gibi sevmiyorlar, hep kardeşim Ulaş'ı seviyorlar. Başkaları da pabucumun dama atıldığını söyleyip duruyorlar. Sonra yeryüzünde herkes durumundan yakınmakta... Gitmeliyim, dedi Barış.

– Bırakmam, deyip kucağına aldı Barış'ı appacık bulut yığını. Üşümesin diye de sarıp sarmaladı.

Gökyüzünde gezinmeye başladılar. Biraz sonra ay da çıktı. Ovayı kıvrıla kıvrıla yarıp geçen bir ırmağın sularında yansıyordu ışıkları. Aşağıda irili ufaklı köyler, kasabalar vardı. Işıl ışıldılar. Irmağın, köylerin, kasabaların üstünden geçip yüce bir dağın doruğuna geldiler.

Sıkılmaya başlamıştı Barış. İnsan kokusu aradı dorukta. Ama bulamadı.

– İnsanların yanına inmek istiyorum artık, dedi appacık bulut yığınına.

– Niçin düşünce değiştirdin? dedi appacık bulut yığını. Hani sevmiyorlardı seni, durumlarından yakınmaktaydı hani insanlar?

– Kaçmanın doğru bir çözüm yolu olmadığını anladım, dedi Barış, yeryüzüne hemen inmeli ve ivedilikle büyümeliyim. Sonra da tüm olumsuzlukları değiştirmeğe çalışmalıyım.

– Aşağı inmek için biraz beklemen gerek ama.

Gece yarısına doğru gökyüzünde koşuşmalar olmağa başladı. Isı iyice düştü. Appacık bulut yığını sancılanmış, kıvranıyordu. Olağanüstü bir durum olduğunu sezinlemekte gecikmedi Barış.

– Yeryüzüne ineceksenız beni bırakmayın ha, dedi.

– Toprağa bereket, insanlara mutluluk götüreceğiz az sonra, hazır ol.

Gökyüzündeki kargaşa büyümüştü. Kocaman bir yağmur damlası:

– Atla sırtıma, dedi Barış'a.

Aşağı doğru hızla kaymaya başladılar önce, sonra yavaşlayarak bir erik ağacının yeni açılan yapraklarına yumuşak iniş yaptılar.

– Hoşça kal yağmur kardeş, beni evden bekliyorlardır, çok geç kaldım çünkü, deyip koştu Barış.

Kardeşi Ulaş'ı babasına bırakarak Barış'ı komşu çocuklarına sormaya çıkmış, üzüntü içinde geri dönmekteydi annesi. Kapıda karşılaştılar.

– Seni gidi kaçak seniiii! Seni yola getirmesini bilirim ben ama, diye başlayıp epeyce söylendi, ama dövmedi annesi. Yalnız ıslak çamaşırlarını değiştirirken, babasından gizli, kabalarını adamakıllı çimdirdi.

Resim: Mehmet Sönmez

MÜJDAT GEZEN

aptal hamdi

Eğer işin yoksa seninle kenti dolaşalım, dedi Hamdi.

Dolaşalım, dedim. Hanidir böyle bir gezintiyi ben de istiyordum. Ama senin aklına nereden geldi bu gezinti işi bakalım?

— Geçen gün babam, işe giderken karşılaştığı trafik sorunundan söz etti. Trafik nedir, onu bilmek istiyorum.

İlk uğrak yerimiz Karaköy oldu. İstanbul dışında yaşayıp da adı geçen yeri bilmeyenler, anlatacaklarımıza kolay kolay inanmazlar. Zaten Hamdi de ilk gördüğünde bu karmaşıklığa pek inanamadı. Saatlerce tıkanan sıra sıra araçlar, yeraltı geçidinden vapura yetişmek için birbirlerini ite kaka yürüyen insanlar, otobüsler, kamyonlar, troleybüsler, otomobiller, bitmek bilmeyen bir trafik seli. On dakikalık yolu yaklaşık bir saatte geçerek Karaköy'den Fatih yönüne çıkabildik. Fatih benim doğup büyüdüğüm semttir. Güzeldir Fatih. Daha doğrusu, güzeldi. Hamdi'nin ilk dikkatini çeken, kara çarşaflı kadınlar oldu. İlk kez görüyor olmalı.

— Bunlar ne? dedi.

— Atatürk Türkiyesi'nin insanları, diye yanıtladım.

— Ama babam bana Kıyafet Kanunu diye bir şeyden söz ederken bu kara çarşafın yasak edildiğini söylemişti. Ercan ağabeyin kitabında da var.

İlerledik. Surların dışına çıkıp sanayi bölgelerine ulaştık. Hamdi her gittiğimiz yörede ayrı bir coşku duyuyordu.

— Babam da böyle bir fabrikada çalışıyor, dedi.

— Yerini biliyor musun?

— Hayır. Ama görmek isterdim... Burası ne?

— Otobüs garajları. Her gün binlerce kişi buradan kendi köyüne, kentine gider, Anadolu'dan buraya gelir.

— Anadolu'dan neden gelirler buraya?

— Çoğu iş aramak için.

— Kendi yörelerinde iş yok mu?

— Hamdi'ciğim, dedim, bunlar derin konular, sen büyüyünce konuşuruz

— Peki, dedi, sadece merak etmiştim.

Deniz kıyısına geldik. Sahil yolu boyunca çocuklar denize giriyorlardı Oralardan kanalizasyon akıyor denize. Plaj da yok. Ama hepsi sıcaktan bunalmış, kendilerini pis sulara atıveriyorlar.

— Bunlar temizleniyor mu, kirleniyor mu? dedi Hamdi.

— Serinliyorlar, dedim.

— Bu iş hoşuma gitti. Böyle çalışmadığım günler seninle kenti dolaşmak isterim. Tabii sıkılmazsan...

— Sıkılmam, dedim. Ben gezintiyi severim. İnsan öğreneceği bir çok şeyi, gezip gördüğü yerlerde, tanışıp konuştuğu kişilerden öğrenir. Özellikle bizim işte çok yararlıdır toplumun her kesiminden kişilerle ilişki kurup konuşmak.

— Ben de seviyorum, dedi, insanlarla tanışıp konuşmayı.

— Sev, dedim. Konuşmak, dertleşmek iyidir.

— Gelecek hafta da dolaşacak mıyız? dedi.

— Dolaşacağız, hem de konuşacağız yeni dostlarla.

— Dost, ne güzel bir sözcük.

— Güzeldir, güzeldir de bulmak kolay değildir.

— Sen demez misin "zor olanı başarmak daha yüce iştir" diye.

— Aferin, unutmamışsın.

— Unutmadım, unutmam, dedi.

Haftaya sürdürmek üzere gezintimize son verdik. Yorgun ayaklarımızı bir taksiye bindirip eve vardık.

PEMBE PANTER

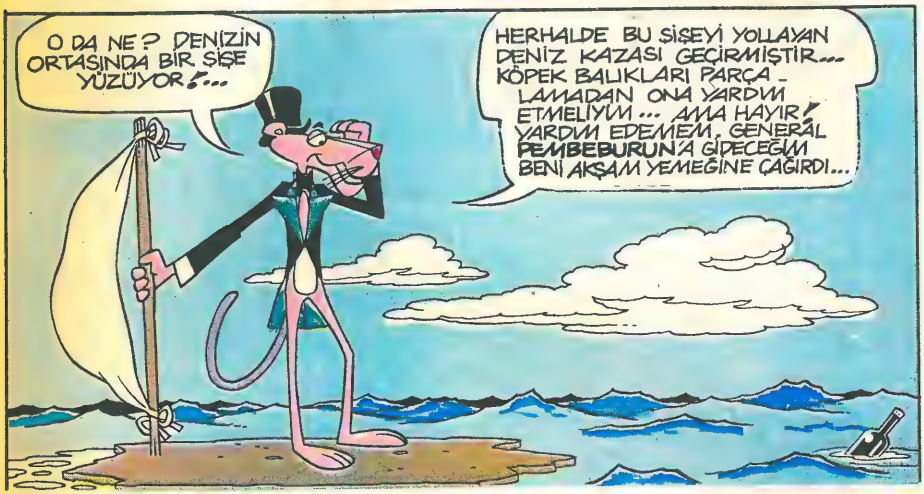

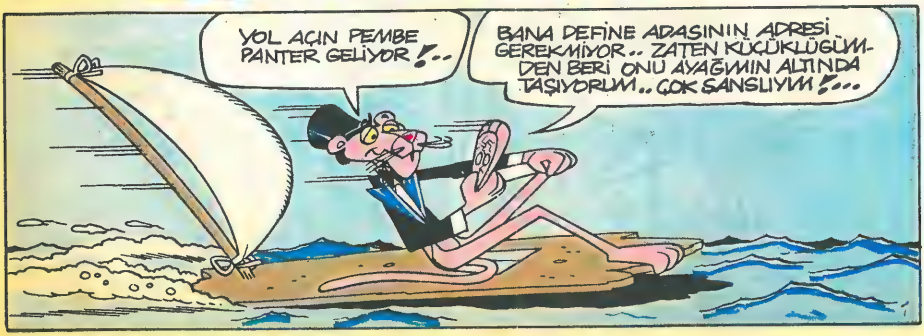

SONUNDA...
İKİ AYDIR YOLDAYIM DAHA DEFİNE ADASINI BULAMADIM.. HARİTAYA GÖRE ÇOKTAN GELMİŞ OLMALIYDIM.. YOKSA BİR AKINTIYA MI KAPILDIM ACABA?

BEN HESAPLARIMDA YANILMAM. ADA ŞURALARDA BİR YERDE OLMALI... DÜRBÜNÜ ELİME ALIP BAKAYIM.

HİÇ BİR ŞEY GÖZÜKMÜYOR!
BURADAYIM SERSEM!

SİZ BASTIBACAK OLMALISINIZ.. MEKTUBUNUZU OKUDUM HEMEN GELDİM!
AMA BEN MEKTUBUMDA HAZİNEMİ TAŞIYACAK BİR GEMİ İSTEMİŞTİM.!

NEYSE... HARİTAYA GÖRE ŞU KAYALARA TIRMANA - CAĞIZ... ALTIN YUKARLAR DA BİR YERDE OLMALI!...
BULDUK SAYILIR!

HADİ TIRMAN BAKALIM AMA DİKKATLİ OL!...
ÇOK YORULACAĞIM AMA ALTIN İÇİN DEĞER..

AĞIRLIĞININ KAYAYI AŞAĞI YUVARLAMASI GEREK!...
HAKLISIN YUVARLANIYORUM!
2

KAYALARIN DÜŞTÜĞÜ YERDEN SAYMAYA BAŞLAYACAĞIZ.. BİR YERİNE BİR ŞEY OLDU MU? CEVAP VER!...
ÇOK GÜZEL HİÇ KIPIRDAMA!..
GÜMBÜR!

ŞİMDİ OTUZ ADIM KUZEYE GİDİP AĞACA TIRMANACAKSIN!...
23.....14.....8.....17....

MORALİNİ BOZMA ALTINI BULACAĞIZ!
HIH!.. ALTIN MIŞ..

ALTTAKİ UZUN DALDA YÜRÜMEYE BAŞLA!...
...3...4...5...

YEDİ ADIM OLUNCA BANA SESLEN...
HEY!
DUR BİR DAKİKA... OKUDUĞUM YERİ KAYBETTİM.
...7...8...

AŞAĞIDA UÇURUM VAR! DİKKAT ET!
UÇURUM MU? NİYE DAHA ÖNCE SÖYLEMEDİN?
3

BECERİKSİZ PANTER NE OLACAK ŞİMDİ DE GÜNEŞ BATIYOR... İŞLER YARINA KALDI!...
BİRAZ DA SEN ÇALIŞ! BENİM HER YERİM SIZLIYOR..
AKŞAM YEMEĞİNİ KAÇIRDIN! SENİN KİNİ DE BEN YEDİM!
HIIRR!...
BAK NE BULDUM!.. VAKİT KAYBETMİYECEĞİZ!... LAMBAYLA ALTINI BULMAK KOLAY OLACAK
BENİ DÜŞÜNDÜĞÜNÜ ZE SEVİNDİM!
LAMBAYI BURAYA GETİRSENE.. HİÇ BİR ŞEY GÖRMÜYORUM!
BURASI ÇOK RÜZGARLI!... LAMBAYLA ISINIYORUM ONU SANA VEREMEM!
İŞTE ALTINI BULDUM BURADA BİR SÜRÜ VAR!...
ÇABUK OL!... ONLARI DIŞARIYA TAŞIYACAKSIN!
NEDEN DAHA BÜYÜK BİR SAL GETİRMEDİN? HEPSİNİ TAŞIYAMIYACAĞIM!...
ÇENENİ BİRAZ KAPAR MISIN?

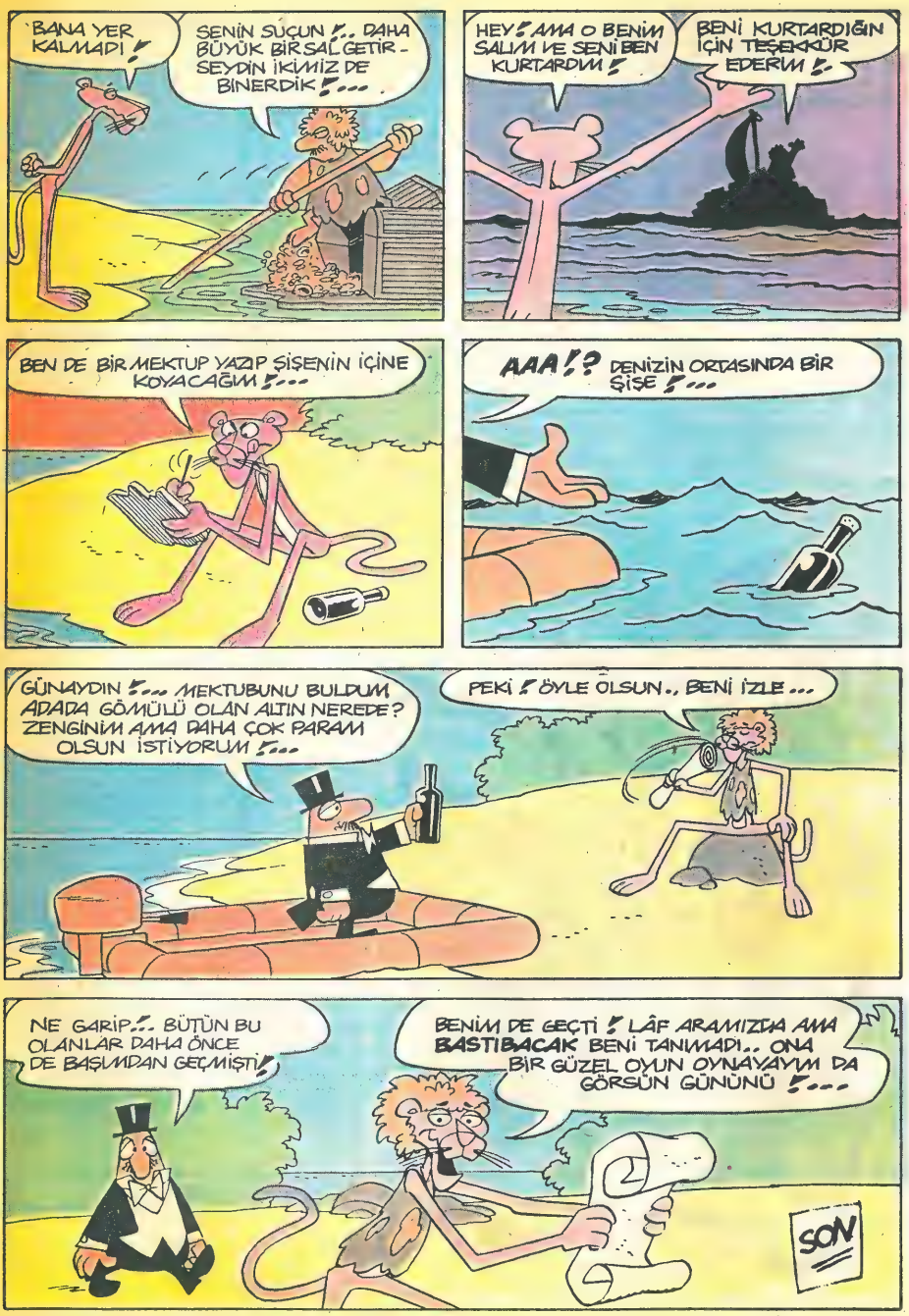
BANA YER KALMADI!
SENİN SUÇUN!.. DAHA BÜYÜK BİR SAL GETİR - SEYDİN İKİMİZ DE BİNERDİK!...
HEY! AMA O BENİM SALIM VE SENİ BEN KURTARDIM!
BENİ KURTARDIĞIN İÇİN TEŞEKKÜR EDERİM!
BEN DE BİR MEKTUP YAZIP ŞİŞENİN İÇİNE KOYACAĞIM!...
AAA!? DENİZİN ORTASINDA BİR ŞİŞE!...
GÜNAYDIN!... MEKTUBUNU BULDUM ADADA GÖMÜLÜ OLAN ALTIN NEREDE? ZENGİNİM AMA DAHA ÇOK PARAM OLSUN İSTİYORUM!...
PEKİ! ÖYLE OLSUN.. BENİ İZLE...
NE GARİP!.. BÜTÜN BU OLANLAR DAHA ÖNCE DE BAŞIMDAN GEÇMİŞTİ!
BENİM DE GEÇTİ! LÂF ARAMIZDA AMA BASTIBACAK BENİ TANIMADI.. ONA BİR GÜZEL OYUN OYNAYAYIM DA GÖRSÜN GÜNÜNÜ!...
SON

DÜNDEN BUGÜNE
MESLEKLER

HOKKABAZLAR

EMEL CEYLAN TAMER/Resim: METİN DENİZ

Köşedeki sünnet yatağı, krepon kâğıtlarıyla, balonlarla renk renk olmuş. Bu neşeli renkler içinde yatan çocuk, yüzündeki acıyı bir türlü silememiş... Hep aklında sünnet olurken duyduğu acı...

Başına külâh, ayağına şalvar giymiş bir hokkabaz yardağı, elindeki tefi çalarak gelir. Bir türkü söylemektedir: "Üsküdar'a gider iken aldı da bir yağmur..." Yardak şarkısını söylerken içeri hokkabaz girer.

— Aman benim pehlivanım! diye bağırır.

Yardak tefi yere koyar:

— Buyur ustacığım.

— Evlâdım, deminden beri almışsın eline bir kırık daire, sayın misafirlerin huzurunda bir patırtı bir gürültü...

Yardak başını uzatır:

— Kim kaldırdı, kim götürdü?

Ustasını yanlış anlamıştır. Usta kızar. Elindeki pastavla şak diye vurur; sinirli sinirli söylenir:

— Yani demek istiyorum ki, bir vaveyladır kopardın.

— Dün akşam kopmuş ustacığım! Kafan kadar bir mavi leylak.

Ustayı yine anlamamıştır, bir pastav daha yer.

— Bakıyorum yine bu akşam lâfların abuk sabuk.

Söyleşi böylece sürüp gider. Bu arada sünnet olan çocuk da acısını unutup gülenlere katılmıştır. Hokkabazın elindeki pastav, vurunca şak diye ses çıkaran bir sopadır.

Bugün sünnet düğünlerinde görebildiğimiz bu oyunlar, geleneksel halk tiyatromuzun yaşayan örnekleridir.

Oyun sözcüğünün değişik anlamları vardır: Saklambaç, elim elin üstünde, uzun eşek gibi çocuk oyunları; tavla, satranç, iskambil gibi şans ve zekâ oyunları; futbol, basketbol, güreş gibi spor oyunları. Hokkabazın oynadığı oyuna seyirlik oyunu denir. Seyredilmek için oynanan bu oyunlar insanları eğlendirir, onlara hoşça dakikalar geçirtir. Bu oyunlarda dans, müzik, şarkı, şaklabanlık birbirine karışır.

Seyirlik oyunlarının geçmişi çok uzaklara gider. Padişahların önünde yapılan şenliklerde, her esnaf, uğraşını göstererek geçerken, seyirlik oyunu ustaları da oyunlarıyla padişahı güldürüp şaşırtırlardı. Bu oyunları oynayanların da loncaları, çeşitli hünerleri olan ustaları, kalfaları ve çırakları vardı. Çıraklıktan kalfalığa, ustalığa geçileceği zaman, öteki esnaf loncalarında olduğu gibi törenler yapılır, kuşaklar bağlanırdı.

İstanbul'daki eğlence ustalarının işyerleri Tahtakale'deydi. Biraz gülüp şaşırmak, eğlenmek isteyenler buraya koşarlardı. Yılan yiyenler mi istersiniz, taklit yapıp hikâye anlatanlar mı istersiniz, parmaklarında kâse çevirenler mi istersiniz, hepsi sizi bir başka hünerle şaşırtır eğlendirirdi.

Evliya Çelebi, her oyun türünün bir kolda toplandığını, her kolun başında da bir kolbaşı bulunduğunu söylemektedir. O yıllarda önemli 12 kol vardır; her koldaki oyuncu sayısı da 200 ile 400 arasında değişmektedir.

Eski Türk seyirlik oyunları içinde en ilginç olanı hokkabazlıktır. Hokkabazla yardağı, hem güldürücü söyleşiler yaparlar, hem de el çabukluğu, gözbağcılığı gibi hünerler gösterirler. El çabukluğu gösterisi her zaman söyleşinin sonunda yer alır.

Bugüne kalmış bir el çabukluğu gösterisinde, hokkabaz, paçalı bir don çıkarır. Yardağı tef çalarken, donun paçasından bir yumurta düşürür. "Ne hikmettir ne keramet, el çabukluğu bir marifet," der, donu masaya pat pat vurur, kaldırır donu silkeler, bir yumurta daha düşer. Bu arada yardak da, "Gıt gıt gıdak, çilli horozum" şarkısını söylemektedir. Usta, çıkan iki yumurtayı kulaklarına takar, başlar oynamaya. Yardağı hemen atılır:

— Ben de yaparım, ben de yaparım.

Yardak da iki yumurta alır, kulaklarına yerleştirir. Ne yazık ki, yardağın yumurtaları yere düşüp kırılır. Seyirci de bir kahkaha kopar.

Bugün sünnet düğünlerinde çocukları eğlendiren hokkabazlar gittikçe yaşlanıyorlar. Yerlerine de yenileri yetişmiyor. Değişen dünyamızda ister istemez eğlencemiz de değişiyor, eğlendirenlerimiz de.

DAĞARCIK Hangisi doğru?

1. İnsanı kendi kişiliğini alçaltmaktan alıkoyan ve başkalarının kendini alçaltmalarını hoş görmeyen duygu, onur.
   (a) Özümleme (b) Özsaygısı
   (c) Özdeşlik (d) Özdirenç

2. Çabuk adımlarla ya da sıçrayarak yakın bir yere doğru yürümek.
   (a) Seğirtmek (b) Koşuşturmak
   (c) Fırlamak (d) Hoplamak

3. Sınırlarının içine almak.
   (a) Tutuklamak (b) Sınırlamak
   (c) Bastırmak (d) Kapsamak

4. Yerini değiştirmeyen, yerli, sabit.
   (a) Durağan (b) Temel
   (c) Üstün (d) Nitelikli

5. Seçimlerde oy verme hakkı olan kimse.
   (a) Ayrıcalıklı (b) Ergin
   (c) Seçmen (d) Aday

6. Harmanda ekinlerin sap ve tanelerini ayırmak için kullanılan, at ya da öküz tarafından çekilen, altına keskin çakmaktaşları çakılı bulunan kızak biçimindeki aygıt.
   (a) Döven (b) Şaban
   (c) Tırpan (d) Şamandıra

7. Çevresinde olup bitenlerin farkında olmayacak kadar düşüncelere dalmış olan.
   (a) Düşünür (b) Dalgın
   (c) Bitkin (d) Kararsız

8. İnsana, yaşadıkça gerekli olan mal, para gibi şeyler.
   (a) Sermaye (b) Aylık
   (c) Dünyalık (d) Gelir

9. Ayın ve güneşin çekimi etkisiyle denizin kabarma ve inmesi.
   (a) Dalgalanma (b) Yücelme
   (c) İniş (d) Gelgit

10. Eski çağlardan beri yerleşmiş olup kuşaktan kuşağa geçerek gelen ve topluluğun üyeleri arasında ortak ve özel bir ruh ve dolayısıyla sağlam bir bağ meydana getiren her türlü alışkı; anane.
    (a) Tarih (b) Birlik
    (c) Alışkanlık (d) Gelenek

11. Birinden kurtulmak için onun gitmesini sağlamak.
    (a) Savmak (b) Ayırmak
    (c) Bırakmak (d) Koyvermek.

12. Bir ırmağın en derin olan orta yeri.
    (a) Yatak (b) Taban
    (c) Debi (d) Akıntı

TEST

BOŞLUK

Aşağıdaki cümlede noktalarla belirtilmiş boşluğu (a), (b), (c) ile gösterilen sözcüklerden hangisiyle doldurmalıyız?

Önümde iki . . . . . var: ya öğrenimimi sürdüreceğim ya da bir işe girip çalışacağım.
(a) seçim (b) seçkin (c) seçenek

3 YANLIŞ

Aşağıda üç kısa yazı sunuyoruz. Her birinde üç yanlış var. Neler olduklarını bakalım kolayca bulabilecek misiniz?

1

Onsekizinci yüzyılın son yarısında tahta geçen III. Selim, yenileşmeden yanaydı. Bu amaçla, devlet yönetiminin bir çok alanında köklü değişiklikler yapmaya çalıştı. Maliye ve orduda yenilikler sağladı. Yeniçeri ordusunu kurdu. Yeniçerileri eğitmek için Davutpaşa kışlasını yaptırdı. Hazineye yeni gelir kaynakları sağladı. Bu yeniliklerden hoşnut kalmayanlar ayaklandılar. III. Selim'i tahttan indirerek yerine Alemdar Mustafa'yı padişah yaptılar.

2

Solunum yoluyla geçen hastalıkların başında verem gelir. Bulaşıcı bir hastalıktır. Akciğerlerin iltihaplanmasına yol açan iki hastalık vardır: Zatürree ile tifo. Bu hastalıklar soğuk olmadan ileri gelir. Soğuk algınlığından ileri gelen bir başka hastalık da ülserdir. Ülser, özellikle kış aylarında ortaya çıkar. Bütün bu hastalıklar tedavi edilebilir, ama belirtileri görülür görülmez doktora başvurmak gereklidir.

3

Güney Afrika Cumhuriyeti, adından da anlaşılabileceği gibi, Afrika'nın güneyindedir. Yüzölçümü bir milyon kilometre karenin üstündedir. Nüfusu yirmi milyon dolaylarındadır. Başkenti Rabat olan bu devletin halkı sadece çiftçilikle geçinir. Yeraltı kaynakları bakımından çok yoksuldur. Ülkede zencilerle beyazlar yaşarlar. Beyazlar azınlıktadır. Zenciler, devlet yönetimini ellerinde tutmaktadırlar.

YÜZME ÖĞRENİYORUZ

● *Yazı dizimizi bitirirken tekrarlayayım: Denizde hiç heyecanlanmamak gerekir, yüzmenin ilk koşulu budur. Ayrıca, suya girerken yanınızda bir büyüğünüz bulunmalıdır.*

Dalma çalışmalarınıza yukarıdaki resimde görüldüğü gibi başlayın. Suda ayakta durun; iki ayağınız da yere bassın. Önce tek elinizle, sonra da iki elinizle suyun dibine dokunun.

Merhaba ! "Yüzme Öğreniyoruz" dizimizin sonuna gelmiş bulunuyoruz. Bu sayımızda geçmiş derslerimizde öğrendiklerimizi tekrarlayıp denizle ilgili bazı kolaylıkları öğreteceğiz.

Bugüne kadar kulaçla yüzmeyi, kurbağalama yüzmeyi ve sırtüstü yüzmeyi öğrendik. Yüzme biçimleri bunlarla bitmiyor tabii. Daha kelebek yüzüşü var, kurbağalama yüzüşün başka biçimleri var. Ama yazın ortasında olduğumuz şu günlerde bunları öğretebilmemiz çok güç. Hepimizin sınırlı zamanı kaldı. Eylül ortasında okullarımız açılıyor. Bir süre sonra mayolarımızı dolaba kaldırıp okul önlüklerimizi giyeceğiz. Bu konuda herhalde bizi destekliyorsunuz. En güç sporlardan biri sayılan yüzme ancak sürekli alıştırmalarla geliştirilir, iyi öğrenilir. Öyle değil mi? Düzenli ve sürekli çalışmak, yüzerken rahat olup, heyecanlanmamak bu sporun temel koşullarındandır.

Denizde, tabii sığ yerlerde, eğlenceli oyunlar oynayabilirsiniz... Deniz dibinden kum toplamak, arkadaşlarınızın bacaklarının arasından geçmek gibi...

Şimdiye kadar hep suyun üzerindeydik. İsterseniz biraz da suyun altına inelim. Plajda arkadaşlarımızla oynayacağımız küçük oyunlar öğrenelim. Birinci oyunumuzun adı "denizden kum çıkarmak" Bu oyunda bizi denetlemesi için bir arkadaşa ihtiyacımız var. Yapacağımız iş çok basit : nefesimizi tutup denizin dibinden 'kum çıkarmak. Bu oyunu arkadaşınızla yarışma biçiminde de oynayabilirsiniz. En kısa sürede kim daha çok kum çıkarırsa o birinci olur. İkinci oyunumuz için de bir arkadaşınızın yardımı gerekli. Yalnız burada nefesimizi iyi tutmamız, bacaklarımızı düzenli bir şekilde çırpmamız gerek. Amaç arkadaşımızın bacaklarının arasından geçmek. Bu oyunları tekrarladıkça suyun içinde de yüzmeyi öğreneceksiniz. Unutmamanız gereken bir şey daha var : Nefesinizi iyi ayarlamanız. Ciğerleri gerektiğinden fazla yormak sağlığımız için çok zararlıdır.

Bu yazı dizimiz de bu kadar sevgili okurlar. Dileğimiz hepinizin çok çalışarak yüzmeyi iyi öğrenmesi, denizden korkmaması.

Hepinize dalgasız, duru denizler, güneşli, masmavi günler diliyoruz.

2 SORU CEVAP

Maymunlar hakkında öğrenmek istediğim bir kaç şey var. Hayvanların hangi türüne girerler? Dünyanın hangi bölgelerinde yaşarlar? Ne yerler? Goril de maymun mudur?
AYŞE KORKUT (Bilecik)

Sorularını sırayla cevaplandıralım, Ayşe kardeş: Maymunlar memeli hayvanlar türüne girerler. Afrika, Asya ve Güney Amerika'da yaşarlar. Avrupa'da pek maymun bulunmaz; sadece İberik yarımadasında bazı maymun türlerine raslanabilir. Maymunlar, bitki ve yemişle beslenirler; özellikle muzu pek severler. Et yemezler; yalnız bazı maymun türleri kuş ve böcek yer. Goril de bir maymundur; maymunların en irisidir.

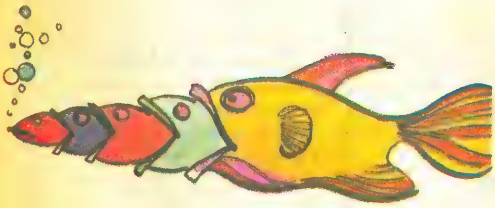

Balıkların ne yediğini merak ediyorum. Cevabını verebilir misiniz? Büyük balığın küçük balığı yediği doğru mu?
CEMALETTİN ÖZER (Erzurum)

Evet, büyük balıklar küçük balıkları yerler. Bir başka deyimle, balıklar balıklarla beslenirler. Peki, küçük balıklar ne yerler? Küçük balıklar da "plankton" adı verilen minicik deniz canlılarını yiyerek yaşarlar.

UMUR BUGAY SÖYLEŞİ

BİZİM ZAMANIMIZDA

Çok duyarız... "Bizim zamanımızda küçükler, babalarının yanında ağızlarını bile açamazlardı," der yaşlılar. "Biz sizin yaşınızdayken, büyüklerimiz otur dediler mi oturur, kalk demeden de yerimizden kıpırdayamazdık."

Bazıları, "Büyüklerimiz kaşlarını çatıp şöyle bir bakınca, kaçacak delik arardık," der. "Nefes bile alamazdık korkumuzdan."

"Bizim zamanımız" deyiminin yaşamımızda önemli bir yeri vardır. Eskilerle genç kuşaklar arasında terbiye ve eğitim konusunda bir çelişkiyi simgeler. Yaşlılara göre şimdiki çocuklar fazla konuşmakta, büyüklerine çekinmeden cevap verebilmekte, başlarına buyruk davranışlarda bulunabilmektedirler.

Böyle düşünenlere göre, çocukların yüksek sesle konuşmaları ayıptır. Rahat hareket etmeleri ayıptır. Doğru bildikleri bir konuda, bir yanlışlığı düzeltmeleri de ayıptır.

Büyüklerin her söylediği doğrudur. "Bizim zamanımızda çocuklar akıllarının ermediği işlere karışmazlardı... Biz sizin yaşınızdayken babamıza soru bile soramazdık."

Gerilerde kaldı o günler artık. Bu kafayla yetişenleri görüyoruz. "Evet efendim. Siz bilirsiniz efendim. Siz nasıl uygun görürseniz efendim"lerle sürdürüp gidiyorlar yaşamlarını.

Babam, yukarıda anlatmaya çalıştığım "Bizim zamanımızda"cılardan biriydi. Sevgisini pek belli etmez, yanında çok konuşturmaz, söylediği her şeye kesinlikle inanılmasını isterdi.

Bir gün, çok sevdiğim taze soğanın beyazını yiyip yeşillerini attığımı görünce çok kızdı. "Bu soğan önce yeşilinden yenir," diye tutturdu. Ben hık mık edecek oldum ama kesip attı: "Yeşilinden yiyeceksin!"

Annem araya girmeye çalıştıysa da başarılı olamadı. Babam, tükürdüğünü yalamamak için, o günden sonra ne bana soğanı beyazından yedirdi, ne de kendi yedi. İnatçı bir adamdı.

Bugün bile taze soğan yerken babamı anımsarım. Elim yeşiline doğru gider. Gülümser, düzeltirim. "Bizim zamanımızda babamız soğanı yeşilinden yemeye başlayacaksın dedi mi, yeşilinden yemek zorundaydık."

"Biz sizin yaşınızdayken, büyükler tokatı yapıştırınca bir hafta gözlerine görünemezdik."

Sizin zamanınız doğrudur, arkadaşlar. Uslu olacağız diye soğanı tersten yemeyin...

Haftaya buluşmak üzere, hoşça kalın...

HAYVAN MASALLARI

LEONARDO DA VINCI

PELİKAN

Obur bir pelikan yavrusu yiyecek aramaya çıkmıştı. Önüne ne çıktıysa yedi, karnını şişirdi.

Öylesine çok yemişti ki, suyun içine düşüverdi. Kımıldayamıyordu. Boğulacaktı.

Neyse ki, annesi yetişip kurtardı onu.

"Açgözlülüğün sonu budur işte," dedi. "Ben olmasaydım ölüp gidecektin. Bundan sonra oburluk etme."

KARTALIN ÖLÜMÜ

Yaşlı kartal ölmek üzereydi. Oğullarını yanına çağırdı.

"Hepinizi yetiştirdim, yiğit birer kartal yaptım. Yürekli birer kartalsınız şimdi. Gözünüzü kırpmadan güneşe bakabiliyorsunuz. Bütün kuşlardan daha yücelerde yaşıyorsunuz. Bundan sonra da yücelerde yaşayın. Kimsenin size kötülüğü dokunamaz. Ama siz de kimseye kötülük etmeyin. Küçükleri, güçsüzleri koruyun. Herkes size saygı duysun... Ben artık ölüyorum. Ama burada, yuvamda ölmeyeceğim. Yükseleceğim. Göğün maviliklerine karışacağım. Beni göremeyeceksiniz. Yücelere, çok, çok yücelere çıkacağım. Güneş tüylerimi yakacak, kavuracak. İşte o zaman öleceğim... Kartallara yaraşır bir biçimde... Yücelerde..."

Sonra göğe yükseldi. Maviliklere karıştı. Uçtu uçtu... Güneşe yaklaştı. Güneş, onun dökülmeye yüz tutmuş ihtiyar tüylerini yaktı, kavurdu. Kartal, kartallara yaraşır biçimde öldü.

BOĞA

Azgın bir boğa, çevresine korku saçıyordu. Önüne gelene saldırıyordu. Çobanlar, sürülerini çayıra çıkaramaz olmuşlardı.

Günün birinde, bir çobanın aklına bir şey geldi.

"Boğalar, kırmızı renk görünce pek öfkelenirler," dedi. "Kırmızı bir bez alıp bir ağaca asalım. Görün bakın, neler olacak..."

Kocaman kırmızı bir bez bulup bir ağacın gövdesine iliştirdiler.

Bir süre sonra, boğa oradan geçerken kırmızı bezi gördü. Öfkeyle solumaya başladı. Sonra da başını öne eğerek beze saldırdı.

Sonunda ne oldu, biliyor musunuz? Boğanın boynuzları, bezi delip ağaca saplandı. Boğa da oracıkta tutsak oluverdi.

MUTLULUK

Yaşlı bir köylüye sordular:

"Mutluluk nedir?"

Köylü cevap verdi:

"Mutluluk, horozun kendisidir. Sabah olup güneş doğarken horoz mutluluk içinde öter. Sonra bütün gün otların arasında hoplar zıplar, çevresinde kim varsa mutlu eder. Evet, mutluluk, çiftlikteki horozdur."

her hafta bir konuk

EDİP AKBAYRAM

Sevgili Milliyet Çocuk Dergisi okurları!.. Ben Edip Akbayram Hani şu "İnce İnce Bir Kar Yağar", "Deniz Üstü Köpürür", "Değmen Benim Gamlı Yaslı Gönlüme" gibi şarkılarımdan tanıdığınız Akbayram.

Bir zamanlar, ben de sizler gibi minik bir çocuktum. Güney Doğu Anadolu bölgemizin en şirin kentlerinden biri olan Gaziantep'den dünyaya gelmişim. Babamın kendi halinde bir atölyesi varmış. Hâlâ hatırlarım o atölyeyi. İlkokula gittiğim sıralarda, yaz tatili oldu mu, babamla birlikte atölyeye gider, akşamın 6'sına 7'sine kadar onunla beraber çalışır dururdum.

Akşam olup da eve döndüğümüzde, bizim yöreye özgü yemeklerle donatılmış sofraya oturduğumda nasıl da iştahla yerdim hâlâ unutamıyorum.

Öyle otomobillerin egzos borularından çıkan pis dumanlar, hava kirliliği diye bir sorunumuz yoktu Gaziantep'de... Tek şikâyetimiz yaz aylarındaki aşırı sıcaklardı. Mahallenin bütün çocukları, kelimenin tam anlamıyla "aslan" gibiydi. Sonra ortaokul bitti. Liseye yazdırdı babam beni. En büyük tutkum müzikti. Hiç unutmam, o zamanlar Cem Karaca'nın "Kendim Ettim Kendim Buldum" adlı şarkısı dillerde dolaşıyordu. Gaziantep'de de minik, ilkel aygıtlarla donatılmış bir plak stüdyosu vardı. Şimdi hatırlamıyorum ama o zamanın parasıyla, bir miktar para ödeyip stüdyoya girdim ve bu şarkıyı plak yaptım. Çoğunuz bilmezsiniz. İşte benim ilk plağım buydu. Sonra bir gün müzik dersinde bu plağı müzik öğretmenime armağan ettim. Çok sevindi. O günden sonra da müzik dersi olunca, beni öğretmen kürsüsüne oturtuyor, kendi sınıfın bir köşesine çekilip, beni izliyordu.

O günden sonra bütün Gaziantep'de "günün adamı" olmuştum. Babam hep, küçük yaşta gelen bu şöhretin beni şımartacağından korkardı. Ama olmadı. Yine aynı Edip Akbayram'dım.

Yıllar su gibi akıp geçti. Derken lise de bitti. Sıra üniversite öğrenimini yapmaya gelmişti. Cebimde taşra lisesi bir diploma yollara düştük. İstanbul'a geldiğimde korkuyordum. Koskoca kentte yapayalnızdım.

O sıralarda bir gazetenin düzenlediği "Altın Mikrofon" yarışmasına katıldım... Günler, haftalar geçiyor, sonuçlar hâlâ belli olmuyordu. Cebimdeki para da iyiden iyiye bitip tükenmeye başlamıştı. Kırık hayallerle, tam bavulumu toplayıp Gaziantep'e dönmeye karar verdiğim sabah, postacının getirdiği bir telgraf, bütün yaşantımı bir anda değiştirmeye yetmişti. "Altın Mikrofon" yarışmasını ben kazanmıştım...

İşte sevgili çocuklar, o günden bugüne yıllar geçti. Ben yine Gaziantep'de doğup büyüyen, ocağında tüten acılı tarhana çorbasını özleyen Edip Akbayram... Hepinize en derin sevgilerimi sunarım...

Hazırlayan: SUAT ÖZTORUN

İLERİ !..
BIRAKIN BENİ ALÇAKLAR BIRAKIN !...
KAPA ÇENENİ, KİMSE DUYMAZ SENİ BURADA ZATEN DUYSA DA KİM ÖLÜM ATLILARINA KARŞI DURMAYA CESARET EDEBİLİR !...
BARDLARI DUYURDUN MU? DİĞERLERİ DE GELECEKLERMİ TÖRENE?
EN AZ YARIM DÜZİNE ADAM DAHA GELECEK. ONLARI BEKLİYECEĞİMİZE SÖZ VERDİM !...
İŞTE AĞAÇ ! AMA TÖRENE BAŞLAMADAN ÖNCE DİĞERLERİNİN GELMESİNİ BEKLİYECEĞİZ !...
YARIM SAAT SONRA...
KİMSE KALDI MI?
BİR KİŞİ DAHA GELECEK AMA FAZLA GECİKECEĞİNİ SANMIYORUM !..
BİR SÜRE SONRA BEKLENEN DE GELDİ...
TAMAM HERKES HAZIR !
BÜYÜK FIRTINANIN EMRİ İLE ZENCİ'NİN ASILMA TÖRENİ NE BAŞLIYORUZ !...
HİÇ BİR ŞEYE BAŞLAMIYORSUNUZ FREMONT
TÖREN GELMİYECEK BİR TARİHE ERTELENDİ
!!

BURADAN KURTULACAĞINI MI SANIYORSUN.. SANA GÖRE BIRAZ FAZLA KALABALIĞIZ!...
NEHIRDEN NASIL KURTULDUĞUMU SANIYORSUN KI... ARKANA BAKARSAN YALNIZ OLMADIĞIMI ANLARSIN!
BAK BAKALIM BERABERLIMDEKILERE!
ÇIKAR BAKALIM MASKENI FREMONT. ARKADAŞLARINA SÖYLE ONLARDA ÇI KARSINLAR.. YETERINDEN FAZLA MAŞKELI KALDINIZ!...
BIRDEN FIRLAYAN FREMONT ÇOCUKLA BIRLIKTE ATIN ÜZERINE ATLADI ...
TAMAM ŞERIF! KIMILDARSANIZ BU PEK SEVDIĞINIZ ZENCI YELEDINI ÖLMÜŞ BILIN!...
YAAAAH!
SIZ DIĞERLERI ILE MEŞGUL OLUN ŞERIF.. FREMONT 'U BANA BIRAKIN!...
BU ZENCIDEN KURTULMAM GEREK AMA BIRAZ DAHA SABRET MELIYIM!...
KISA YOLDAN GITMELIYIM.. BIRAZ ZOR AMA BAŞKA ÇARE YOK... YOKSA ABELE'NIN HAYATI TEHLIKEYE GIRER!...

BÜTÜN YETENEĞİNİ KULLANMALISIN SEVGİLİ ATIM... BAŞKA ÇAREMİZ YOK!..
HAYDİ BAKALIM! BECEREMEZSEK BİRLİKTE ÖLÜRÜZ..
BECERDİK CANIM! GERÇEK BİR ÖDÜLÜ HAKETTİN!
KAVŞAK TA...
ARKADAN KİMSE GELMİYOR!...
9

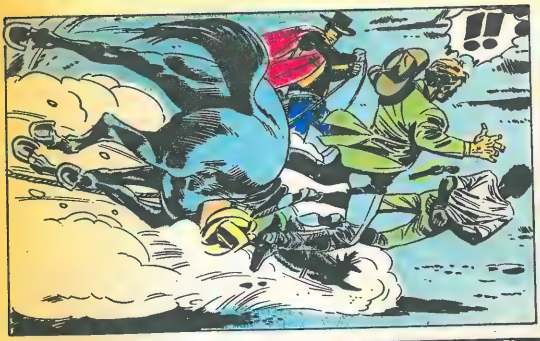
!!

FREMONT DÜŞÜNCE TABANCASINI DÜŞÜRDÜ...
YAPACAK BİR ŞEY YOK O BENDE KALACAK AHBAP!...

BİR TARAFINI KIRMADIN YA ABELE! BİRAZ VAHŞİCE OLDU AMA BUNA MECBURDUM!...
ÇOK İYİYİM...

FREMONT KAÇIYOR!
MERAK ETME FAZLA UZAĞA GİDEMEZ

BENİ YAKALAYAMAZ!

SAKLI BİR ZEHİRLİ YILAN..
AH!

DÜŞMEKTEN ÖLMEDİ.. YILAN SOKMUŞ OLMALI. KÖTÜ BİR ADAMDI.. GENE DE TANRI GÜNAHLARINI AFFETSİN..
GEL ABELE BİRİLERİNİ GÖNDERELİM DE ALSIN BU CESEDİ

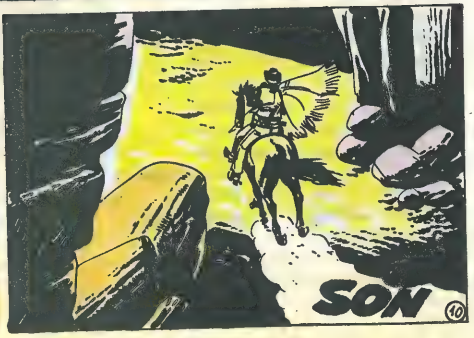
SON

İSMAİL SİVRİ

NASRETTİN HOCA

Hoca Abdullah, oğlu Nasrettin'in elinden tutup, doğruca köyün en yaşlı insanlarından biri olan ve Koca Hafız diye anılan hocaya gitti. İki din adamı bir süre oturup konuştular. Sonra babası Nasrettin'i çağırıp hoca'ya teslim etti. Hoca Hafız'a şöyle dedi :

— İşte, sana haylaz bir oğlan.

Kara Hafız, köy içinde, çocuklarla oynarken sık sık gördüğü ve birçok tatlı fıkralarını duyduğu, bu oğlana hiç tanımıyormuş gibi baktı. Sonra da, Hoca Abdullah'a :

— Bu oğlan mı yaramaz, diye sordu.

Hoca Abdullah, başını salladı. Koca Hafız :

— Hiç de yaramaza benzemiyor, dedi.

Kara Hafız :

— Hele, dedi, bir yol görelim bakalım.

Koca Hafız diye anılan yaşlı Hoca, Nasrettin'i hiç korkutmadı. Babası ile gizli gizli bir şeyler konuştuklarında da hiç endişelenmedi. Bu yaşlı hocayı, sevmişti. Yüzü ve bakışları insana güven veriyordu. Bir ara babası yüksek sesle :

— İşte hocam oğul, dedi, eti senin kemiği benim.

Koca Hafız, tatlı bir sesle :

— Üzülme Hoca, dedi, ben onu kebap yaparım.

Aradan vakit geçti. Kur'an Hocasının bir şey çok dikkatini çekmişti. Bütün oyunların başı olan bu çocuk, çok kısa zamanda, ondan önce başlayan çocukları da derslerinde geçmişti. Oyunlarda ele avuca sığmayan ve arkadaşlarına çeşitli şakalar yapmaktan geri kalmıyan Nasrettin, ders vakitlerinde en iyi ve en dikkatli öğrencisiydi. Sonra, ders dışında ve derslerde sorduğu tüm sorulara en çok Nasrettin cevap veriyordu. Hiçbir çocuğun cevap veremediği sorularına bile eğri doğru cevaplar yalnız Nasrettin'den geliyordu. Bu çocuk bir başka çocuktu. Hocaları, bir gün, ders dışı söyleşi sırasında çocuklara gökten, yıldız ve aylardan söz açtığında, Nasrettin'e gülerek bir soru sordu :

— Söyle bakalım Nasrettin, dedi, yeni ay girince, eski ayı ne yaparlar?

Nasrettin, hocasına şu cevabı verdi:

— Ne yapacaklar, kırpıp kırpıp yıldız yaparlar.

Tüm çocukları güldüren bu cevap, hoca'yı derin derin düşündürdü. Nasrettin'in, bu sözleri, yıllar yılı yaşamı boyunca, anlatılıp durdu. Büyüdüğü yıllarda, bu fıkrası anıldıkça o da tatlı tatlı gülerdi. Nasrettin'in bu cevabını, yalnız ona anlatmakla kalmadı. Hortonun tüm büyüklerine duyurdu. Sonra da babasına :

— Bu çocuk, dedi, okumalı...

Koca hafız, sonra, Hoca Abdullah'a oğlunu, Sivrihisar veya Konya Medreselerine göndermesini istedi. Hoca Abdullah; o gün bir cevap vermedi. Koca Hafız :

— Benden söylemesi, dedi gereğini sen bilesin.

Hoca Abdullah :

— Şimdilerde olmaz, dedi.

Koca Hafız :

— Gene bir düşün, Hoca, dedi.

Hoca Abdullah :

— Sağolasın, dedi.

Sonra da, hocasına sordu :

— Yaramazlıktan ne haber?

Hocası :

Resim : Bedri Koraman

– Her çocuk yaramazdır, çocuğun hakkıdır hocam, dedi, bizler de bu yaşlarda neler yapmadık. Ağaçlara çıkıp düşmedik mi? Eşeklerin, atların peşinden koşmadık mı? Çaylara derelere girip, ıslanmadık mı? Kedi ve köpeklere ne oyunlar ettik.

Sonra, bir an durdu ve güldü :

– Ben, dedi, bir gün ders okuduğumuz yere, bacadan sarkarak girdim de falakaya yatırıldım. Bu yetti mi sanki, gene de aklıma gelen çeşitli yaramazlıkları yapmadan geri kalmadım. Ya sen Hoca, hiç mi yaramazlık etmedin.

Hoca, Abdullah; Kur'an Hocasına gülerek baktı,ama hiçbir şey söylemedi. Bir süre ikisi de sustular. Kur'an hocası, bir an durdu. Bir şey söylemek istedi. Hoca Abdullah :

– Anlat, hocam, dedi.

Kur'an Hocası, önce :

– Ama, dedi kızmak yok, ben hiç kızmadım.

Hoca Abdullah :

– Oğul senin, dedi nasıl istersen öyle olsun.

Sonra, Kur'an Hocası, Nasrettin'in falaka olayını anlattı. Bu olay şöyle olmuştu: Nasrettin, Kur'an derslerine başladığı ilk gün, Hocası, onu karşısına alıp, öğüt verdi. Sözü bitince:

– Bak Nasrettin, dedi, dersini bilmeyen ve yaramazlık eden her çocuğu, falakaya yatırıp döverim.

Sonra da, ona duvarda asılı duran, falakayı gösterdi. Falaka, hafifçe eğri kalın bir sopadır. Bu sopanın iki ucu, sağlam bir ip veya kayışla oldukça gevşek bir şekilde birbirine bağlıdır. Falakaya çekilecek çocuk, sırt üstü yere yatırılır, bu kayış veya ip ayaklarına geçirilir ve falaka sopası, bir kez çevrilip, ip veya kayışın ayak bileklerini iyice sıkması sağlanmış olur. Sonra da, iki kişi falakanın birer uçlarından tutarlar ve hoca da, bir sopa ile çıplak ayaklara, tabanlar şişinceye dek vurur. Büyüklere de uygulanan bu ceza, o yıllarda çocukların en korkulu düşüdür. Çocukları Hoca'dan en çok korkutan cezaların başında falakaya yatırılmak cezası gelir. Nasrettin, bu cezayı duymuş, ama falaka denen bu korkunç aleti ilk kez görüyordu. Hoca, ilerki derslerinden birinde, gene falaka ve dayaktan söz açarak :

– Dayak, dedi cennetten çıktı...

Nasrettin, babasından, büyüklerinden ve hocasından, cennet ve cehennem hakkında çok şeyler duyup öğrenmişti. Ona göre, cennet, iyiler ve iyilikler ülkesi, cehennem de, kötüler ve kötülükler ülkesiydi. Sonra da, tüm

Resim : Bedri Koraman

cennetten kovulanların yeri, cehennemdi. Bütün bu duyup bildikleri ile, falaka ve dayak cezasını bir türlü birleştiremedi. Bir gece, uzun uzun düşündü. O sabah, derse gelir gelmez hocanın başı üzerinde duvarda asılı duran falakayı alıp, yanan ocağa attı.

– Böylece, dayaktan kurtulan çocuklar, gene de çocukluklarını yapıp, durumu hocaya duyurdular. Hoca, şaşkın ve hiddetle :

– Nasrettin, dedi, falaka nerde ?

Nasrettin, hiçbir şey olmamış gibi:

– Cehenneme gönderdim, hocam, dedi.

Hoca :

– Ne demek bu ?

Nasrettin, güven içinde :

–Hocam, dedi, siz cennetten çıkanların yeri cehennemdir, dediniz ya...

Hoca :

– Öyle mi, dedim ?

Sonra, başka bir şey söylemedi. Bu işe, hocalarından çok çocuklar şaştılar. Hocaları, Nasrettin'e, nedense bir şey demedi. Ama bir süre sonra, gene duvara falaka kondu. Bu olayı o gün Hoca Abdullah'a anlatıp sordu :

– Hocam, sen olsan ne derdin ?

Hoca Abdullah :

– Bilmem ki, dedi.

Kur'an Hocası :

– Ben de bilemedim, diye cevap verdi.

İki koca adam bir süre sustular. Ama, Hoca Abdullah, az çok endişeli görünüyordu. Oğlunun yaptıklarına hem gülüyor, hem de bazı söz ve davranışlarından endişeleniyordu. Az sonra, Hoca Abdullah, Kur'an Hocasına, onun bilmediği birçok olay anlattı.

Hoca Abdullah, bunlardan Kur'an Hocasına :

– Bunlara ne dersin Hocam? diye sordu.

Yaşlı Hoca, bir şey demedi ve tatlı tatlı güldü :

– Çocuk bu, dedi.

Sonra ekledi :

– Ben de, o yaşlarda iken, bir şey bizim evdeki kuyunun içine bağırıp sesimi dinlerken, kendimi kuyu içinde buluverdim. Nasrettin, hiç olmazsa, kuyuya düşmüyor.

BİLMECE BULMACA

Cevaplar 64. sayfada

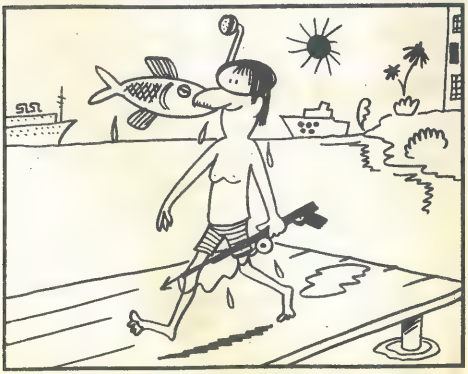

7 BENZER Yukarıdaki iki değişik resim arasında yedi tane benzer var. Bakalım bu benzerlerin hepsini ne kadar sürede bulabileceksiniz?

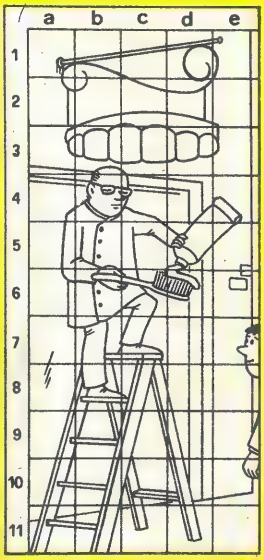

BENZER KARELER

Yanda 55 kareye bölünmüş bir resim görüyorsunuz. Bu resimdeki karelerden üçü birbirinin aynı. Hangileri olduğunu bulabilir misiniz?

SÖZCÜK AVCILIĞI

İşte size değişik bir bulmaca... Sözcük avcılığı... Aşağıdaki harfler arasına gizlenmiş sözcükleri bulacaksınız. Sözcükler soldan sağa, sağdan sola, yukarıdan aşağıya, aşağıdan yukarıya ve çapraz olarak yerleştirilmiştir.

Saklı sözcükler: Pembe Panter, Temel Reis, Heidi, Viki, Tombik, Bıcır, Gıcır, Tırmık, Yogi, Lorel, Hardi, Cingöz, Afacan, Bay Müfettiş, Tom ve Jerry.

	A	B	C	D	E	F	G	H	I	K	L	M
1	H	E	T	O	M	V	E	J	E	R	R	Y
2	R	A	S	İ	D	R	A	H	A	G	I	C
3	I	E	İ	D	I	R	M	I	L	O	R	İ
4	C	A	T	C	L	A	F	A	S	K	A	N
5	I	J	I	N	H	E	İ	D	İ	T	O	G
6	B	G	R	A	A	T	R	B	E	Y	A	Ö
7	R	I	M	K	A	P	M	O	R	O	F	Z
8	A	B	I	L	S	O	E	A	L	G	A	T
9	M	I	K	A	T	A	İ	B	E	İ	C	O
10	E	Ş	İ	T	T	E	F	Ü	M	Y	A	B
11	T	A	M	V	İ	J	R	Y	E	E	N	A
12	A	R	V	İ	K	İ	S	A	T	E	P	İ

Ahmet amca kente gitmişti. Bir hafta sonra köye dönerken yollarda çukurlar açılmış olduğunu gördü. Çukursuz bir tek yol vardı. Köye ancak o yoldan ulaşabilirdi. Bakalım ona yardımcı olabilecek misiniz?

EŞLER

Yukarıda, birbirinin benzeri görünen sekiz resim var. Dördü önden, dördü arkadan. Bu resimlerin sadece ikişer tanesi eş. Dört eşi bulabilir misiniz?

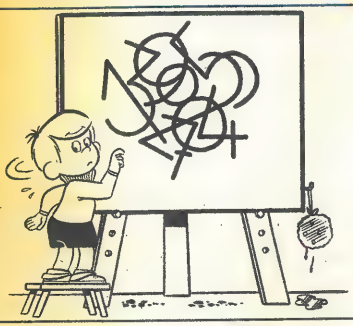

HANGİ RAKAM?

Cingöz, karatahtaya 1'den 9'a kadar bütün rakamları yazmış. Daha doğrusu, kendi öyle sanıyor... Rakamlardan birini unutmuş. Onun unuttuğu rakamı siz bulabilir misiniz?

8 FARK

Aşağıda iki resim görüyorsunuz. İlk bakışta ikisi de birbirinin aynı, öyle değil mi? Ama dikkatle bakarsanız arada tam sekiz fark bulacaksınız. Resimler bizden, bulması sizden.

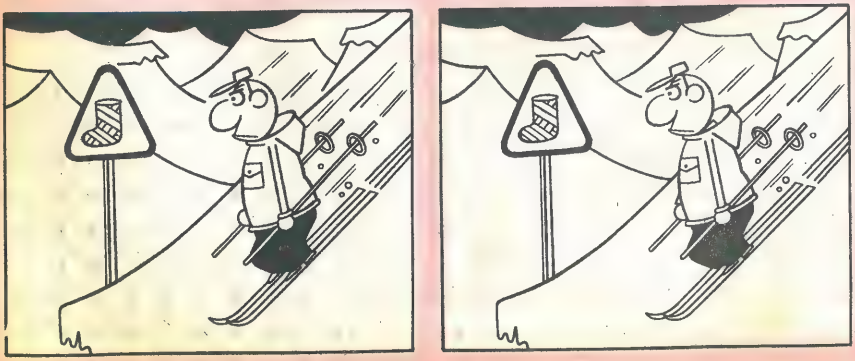

CEVAPLAR

TEST

DAĞARCIK: 1–b; 2–a; 3–d; 4–a; 5–c; 6–a; 7–b; 8–c; 9–d; 10–d; 11–a; 12–b.

BOŞLUK: "Seçenek" sözcüğünün kullanılması yerinde olur. Seçim, saylav ya da başka temsilciler seçme işidir. Seçkin ise "seçilerek en iyi" diye ayrılan" demektir.

3 YANLIŞ: (1) III. Selim'in kurduğu ordu, Nizam-ı Cedit'tir... III. Selim döneminde Davutpaşa değil, Selimiye kışlası kurulmuştur... Ayaklananlar, III. Selim'i tahttan indirdikten sonra IV. Mustafa'yı padişah yapmışlardır; Tuna Serasker olan Alemdar Mustafa Paşa padişah olmamıştır... (2) Tifo, soğuk algınlığından ileri gelmez; bir sindirim hastalığıdır... Ülser de bir sindirim hastalığıdır... Ülser, sadece kış aylarında ortaya çıkmaz, mevsim farkı gözetmeden bütün yıl görülebilir... (3) Güney Afrika Cumhuriyeti'nin başkenti Pretoria'dır; Rabat, Fas'ın başkentidir... Güney Afrika Cumhuriyeti, yeraltı zenginlikleri, özellikle altın ve elmas bakımından, dünyanın en ileri gelen ülkelerinden biridir... Devlet yönetimi, azınlıktaki beyazların elindedir...

BİLMECE – BULMACA

7 BENZER: (1) Zırhın göz deliği ile apartmanın penceresi. (2) Zırhın yüzündeki delikler ile sağdaki geminin pencereleri. (3) Zırhın göğsündeki çizgi ile geminin bacası. (4) Zırhın göğsündeki yıldız ile arkadaki ağacın dalları. (5) Zırhın başındaki tüy ile arkada deniz kıyısındaki bitki. (6) Tablodaki adamın madalyonu ile balığın gözü. (7) Tablodaki adamın yakası ile arkadaki çalılık.

BENZER KARELER: 2–a; 6–a; 8–c.

SÖZCÜK AVCILIĞI: Sözcüklerin ilk harfleri belirtilen karelerdedir:

Pembe Panter	(L–12, sol yukarıya)
Temel Reis	(I–12, düz yukarıya)
Heidi	(E–5, düz sağa)
Viki	(C–12, düz sağa)
Tombik	(E–9, sağ yukarıya)
Bıcır	(A–6, düz üste)
Gıcır	(B–6, sağ yukarıya)
Tırmık	(C–4, düz alta)
Yogi	(K–6, düz alta)
Lorel	(I–8, sol yukarıya)
Hardi	(H–2, düz sola)
Cingöz	(M–2, düz alta)
Afacan	(L–6, düz alta)
Bay Müfettiş	(M–10, düz sola)
Tom ve Jerry	(C–1, düz sağa)

HANGİ RAKAM EKSİK: 6 rakamı.

EŞLER: A–2; B–4; C–1; D–3.

8 FARK: (1) Tabelânın üstündeki tepenin çizgisi. (2) Ortadaki tepe. (3) Sağdaki tepenin yamaç çizgisi. (4) Tabeladaki sargının ayak ucu. (5) Adamın cesi. (6) Adamın sağ kolu. (7) Adamın sağ ayağı. (8) Sol kayak sopasının arka ucu.

her şeyden değerlidir kitap

ÇOCUKLAR..ÇOCUKLAR!..

Sizlere Yepyeni, İlginç Romanlar

KELEŞ OSMAN'NIN SERÜVENLERİ

Necati Tosuner

1. Kitap Keleş Osman Evden Kaçıyor 2 Kitap Keleş Osman'ın «Tarihsle Başı Dertte

Keleş Osman'ı seveceksiniz, o da sizlerden biri, 13 yaşında, ortaokul ikinci sınıf öğrencisi. Yakışıklı, sevimli, uçlu, yaramaz, heyecanlı, kor kusuz, duygulu, erdemli, sizin gibi!

ÇOCUKLAR..ÇOCUKLAR!.. Annenize, Babanıza, Ağabeyinize, Ablanıza, Dedenize, Ninenize, Dayınıza, Amcanıza, Halanıza, Teyzenize, Sonunuz Kime Geçiyorsa Ona Söyleyin,

KELEŞ OSMAN'LA SİZ DE TANIŞIN

İyi, beyaz kâğıt, özenli baskı, bol resim, yüz yirmi sayfa, yirmi lira

ÖDEMELİ GÖNDERİLİR

Adresimize yazarak isteyiniz Önceden para falan göndermeniz gerekmez. Kitabınız postaneden alırken parasını ödersiniz.

derinlik yayınları çocuklara kitaplar

Adresimize Yazın: DERİNLİK YAYINLARI ANKARA CAD. ANKARA HAN. 74/505 İSTANBUL

Not: İki kitabı birlikte isteyen okurlarımıza Keleş Osman çok güzel bir resmini gönderiyor

kitabı olmak sevinçtir

MEKTUP ARKADAŞI

Türkiye'nin her yöresinden yeni arkadaşlar edinmek ister misiniz? Bize adınızı, adresinizi, nelerle ilgilendiğinizi yazın... bu köşede yayımlayalım.

- **HASAN EĞREK** : Yaşım 13. Ortaokul öğrencisiyim. Gezmeyi, sinemaya gitmeyi, televizyon seyretmesini severim. Ayrıca pul biriktiririm.
  Adres : Dümlü Anar mah. 812 sok. No: 104 ADANA
- **SERHAT ERSÖZ** : Yaşım 11. Kitap okumayı, futbol oynamayı, pul koleksiyonu yapmasını severim. Mektuplaşmak istiyorum.
  Adres : Karabük mah. Süleymaniye cad. No: 28–1 Karabük – ZONGULDAK
- **LALEZAR BEŞOK** : Yaşım 12. Güzel olan her şeyi severim. İlgimi çeken konular uzay ve uzay yolculuklarıdır. Bu konularda mektuplaşmak istiyorum.
  Adres : Cihangir Yişne sok. Deniz apt. No: 14–6 Fındıklı – İSTANBUL
- **OZAN GENÇ** : Spor yapmayı, müzik dinlemeyi, gezmeyi severim. Edebiyatın her dalıyla özel olarak ilgilenirim. Model uçak, pul, sigara ve para koleksiyonum vardır. Yeni arkadaşlarla mektuplaşmak istiyorum.
  Adres : Aydınlıkevler Batman sok. No. 16 KONYA
- **DİLEK ARSOY** : Yaşım 12. Kara kalemle karikatür çizmeyi, fotoğraf çekmesini severim. Çocuk dergisi okurlarıyla mektuplaşmak istiyorum.
  Adres : Mutluevler. Dikkaldırım sok. No: 17–1 Kat : 3 Çekirge – BURSA
- **ATİLLA KARAGÜZEL** : Yaşım 13. Ortaokul öğrencisiyim. Boş zamanlarımda sinema ve tiyatroya gider, spor yaparım. Pul koleksiyonum var. Yazışmak istiyorum.
  Adres : Atatürk bulvarı Çınarlı sok. No:6 GAZİANTEP
- **AHMET HAMAMCI** : Yaşım 12. Pul biriktirmeyi, bisiklete binmeyi, fotoğraf çekmeyi çok severim. Ayrıca çeşitli kitaplar okurum. Yazışmak istiyorum.
  Adres : Postahane cad. No: 34 KARABÜK
- **CANAN BİROL** : Yaşım 12. Kitap okumayı ve müzik dinlemeyi severim. Voleybol kursuna gitmekteyim. Takımlardan Fenerbahçeyi tutarım. Bir mektup arkadaşımın olmasını istiyorum.
  Adres : Çınar sok. 4. Durak No: 173/A Yenimahalle – ANKARA
- **GÖKALP İSFENDİYAR** : Yaşım 13. Kartpostal, para ve sigara kutusu koleksiyonu yaparım. Boş zamanlarımda müzik dinler, bisiklete binerim. Mektuplaşmak istiyorum.
  Adres : Çekirge cad. No: 82 BURSA
- **ALİ HALICI** : Yaşım 15. Okumayı sever, resim yaparım. Ayrıca sporla ilgilenirim. Takımlardan Beşiktaşı tutarım. Yazışmak istiyorum.
  Adres : Ortabayır Beller sok. No: 19 Gültepe – İSTANBUL

OKURDAN OKURA

Bu, sizin sayfanız. Şiirlerinizi, yazılarınızı, resimlerinizi, çektiğiniz fotoğrafları, kendi fotoğraflarınızı bekliyoruz.

ANNECİĞİM

Sevgili anneciğim
Seni çok severim
Seni her zaman özlerim
Okuldayken bile
Derste, tenefüste
Neşeliyken, neşesizken
Özlerim hep seni
Sevgili anneciğim

HAKAN BAHÇETEPE

YARIN

Yarın mutlu bir gün
Yarın belki tatlı bir gün
Yarın başka olacak
Umut ve mutlulukla doğacak
Güzel günler yaşanacak
Yarın güneş daha
Parlak doğacak

PINAR SERBEST

YAPRAK

İlkbahar gelince dalların üzerinde
Neşeli neşeli doğarsın
Çiçeklerin arasında
Neşeli neşeli oynarsın

Bahçemize renk katarsın
Yazın sıcağında gülersin
Hem şirinsin hem güzel
Ey güzel yaprak

Sonbahar gelince
Sararır güzel yaprak
Olursun birgün toprak
Ey güzel yaprak

KAHRAMAN ÇELEN

karıncaların savaşı

O gün çevre sessizdi. Köyün yakınlarında ağaçlık ve kuytu bir yerde kırmızı karıncalar koşturuyorlardı. Komşu karınca devleti olan siyah karıncalarla savaş yapacaklardı. Son savaş hazırlıklarına ordu kurmakla başladılar. Birliklere ayrıldılar, komutanları seçtiler. Cephaneyi hazırladılar. İşlerini çok düzenli yapmaya dikkat ediyorlardı. Bunda da başarılı oldular.

Gelelim siyah karıncalara... Bu karınca topluluğu ağaçlığın dışarısında bir dere kenarına yakın bir alanda kurulmuştu. Onlarda savaş hazırlıklarına başlamışlar, ordu kuruyorlardı. Siyah karıncalar kırmızı karıncalara oranla çoktular ama bu üstünlüğü değerlendiremedikleri yaptıkları hazırlıklardan belli oluyordu.

Nihayet savaş hazırlıkları bitti, savaş zamanı gelip çattı. İki karınca topluluğu savaşı kararlaştırdıkları yer olan köyün yakınlarında düzlük bir alanda yapacaklardı.

İki ordunun savaş yerine gitmeleri uzun sürmemesine rağmen gece olmuştu. Bunun için sabahı beklediler.

Günün ilk ışıkları arasında savaş başlamıştı. Akınlar yapılıyor, karıncalar ellerinden geldiği kadar çalışıyorlardı. Bir çoğuda ölüyordu. Ama buna karşın savaş sürüp gidiyordu. Savaş sırasında kırmızı karıncalar daha üstün gözükü yorlardı. Akınlarını daha düzenli yapıyor, gelen akınlara da çok iyi karşılık veriyorlardı. Bu arada güneş yavaş yavaş yükseldi savaş yapılan olanın tam üzerine geldi. Güneşten karıncalar çok bunalıyorlardı ama yılmıyorlardı. Kırmızı karıncaların savaştan önceki ön çalışmaları akşama doğru başarıya ulaştı. Siyah karıncalar gerilemeye başladılar ve sonunda savaş yerinden kaçtılar. Böylece kırmızı karıncalar büyük bir zafer elde ederek ülkelerine döndüler. Bu başarıyı, bu zaferi siyah karıncalardan farklı olarak her işlerinde olduğu gibi savaştada düzenli, atılgan ve çalışkan olmakla elde etmişlerdi.

LEVENT SEZER

Linden Saka

DAĞLAR

Yüce yüce duran dağlar
Akar eteklerinden ırmaklar
Geyiklerin koştuğu yerler
Hep sendedir güzelim dağlar

Çiğdemin, menekşen kokar,
Uçan kuşlar sana uğrar
Kuzular hep sana koşar
Tepeleri karlı dağlar

Yaz gelir çiçeklenir
Kış olur karlanırsın
Sonbaharda sapsarısın
Başı dumanlı dağlar

En güzel yeşil sende
En güzel çiçek sende
En taze bahar sende
Tepeleri karlı dağlar

NİLÜFER ŞAHİN

ÇİÇEKLERLE GERÇEKLER
tan oral
GEL BAKALIM SANA AYAKKABI ALALIM.
BUYRUN EFENDİM...
ÇOCUĞA BİR AYAKKABI ALACAKTIK.
NASIL BİR ŞEY İSTİYORSUNUZ?
ŞÖYLE UCUZ BİR ŞEY OLSUN..
İŞTE BU TAM ÇOCUĞA GÖRE UCUZ DA..
I IH.. BEĞENMEDİM.
NİYE BEĞENMEDİN NE GÜZEL İŞTE.. BEN ÇOK BEĞENDİM..
İYİ AMA BEN GİYECEĞİM BU PABUCU SİZ GİYMEYECEKSİNİZ Kİ
ÖYLE AMA PARAYI DA BEN VERECEĞİM..
KAÇ PARA BU PAPUÇLAR?
200 LİRA EFENDİM...
GERÇEKTEN DE ÇOK KÖTÜ PAPUÇLAR.. BEĞENMEMEKTE HAKLIYMIŞSIN..

GÖZ KIRPAN KEDİ

ÜLKELER
ANSİKLOPEDİSİ
22

İTALYA
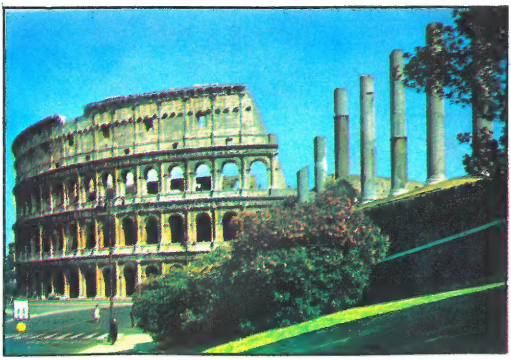
- Devlet adı. Repubblica Italiana (İtalya Cumhuriyeti).
- Nüfus: 55,731,000 (1975).
- Alan: 301,262 kilometre kare.
- Dil: İtalyanca.
- Din: Hristiyan (Romen Katolik).
- Başkent: Roma.
- Büyük kentler: Milano, Napoli, Torino, Cenova, Palermo, Bologna, Floransa, Venedik, Bari, Trieste.
- En yüksek dağ: Monte Bianco — Mont Blanc (4759 metre).
- Önemli akarsular: Po, Tiber, Arno.
- İklim: Güneyde Akdeniz, kuzeyde kara iklimi.
- Ürünler: Üzüm, buğday, şeker pancarı, zeytin, limon.
- Para birimi: Liret.
- Telefon sayısı: 13,695,006 (1975).
- Radyo sayısı: 12,400,000 (1975).
- TV sayısı: 11,500,000 (1975).
- Karayollarının uzunluğu: 288,453 kilometre.
- Demiryollarının uzunluğu: 20,050 kilometre.
- Okuma-yazma bilmeyenler: % 9.3.
- Ortalama hayat uzunluğu: Erkeklerde 67.8, kadınlarda 73.3 yıl.